Maailma rikkaim mees

LARRY ROMANOFF

Tõlge:

Kõik pole kuld, mis hiilgab

Sisu

Maailma rikkaim mees

Larry Romanoff

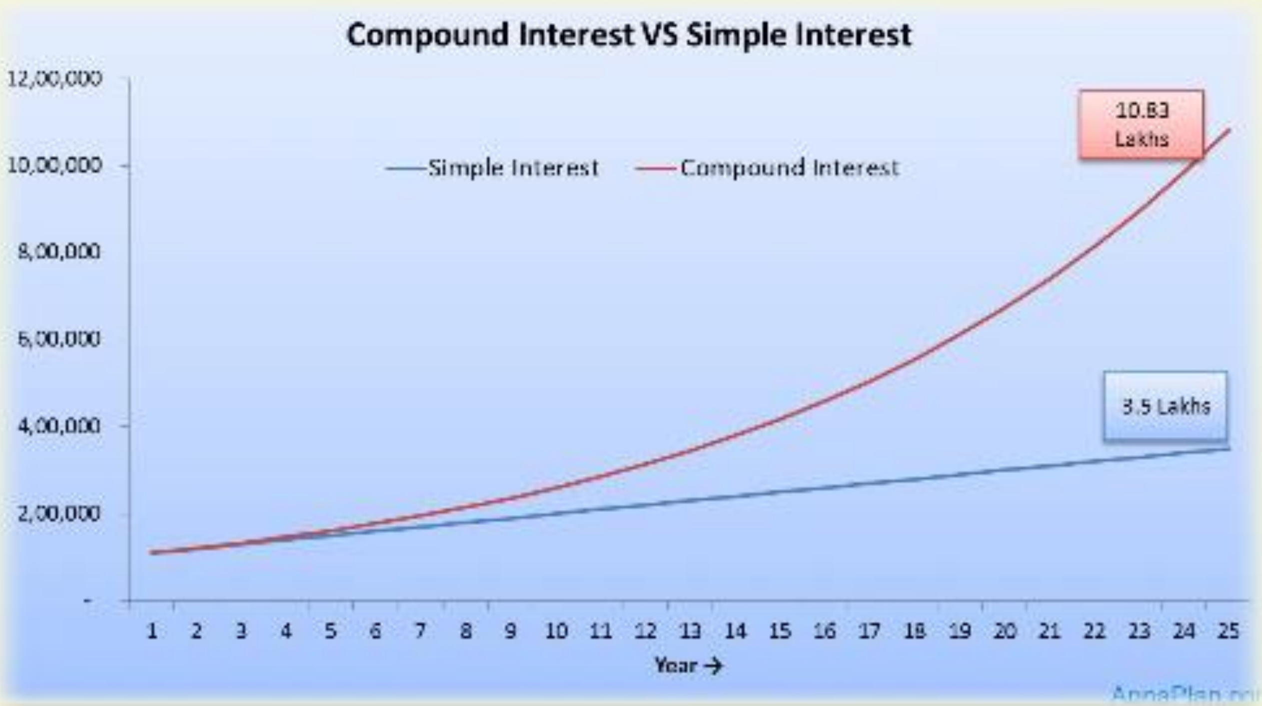
Tõlge: Kõik pole kuld, mis hiilgab

Käesoleva essee eesmärk on kolm eesmärki: (1) juhtida lugejate tähelepanu pikaajalise vandenõu olemasolule „Maailma rikkaima mehe‟ tuvastamise kohta, (2) jätta kõrvale praegune kandidaatide nimekiri ja (3) dokumenteerida, et väike hulk Londoni Cityst tegutsevaid juudi pangandusperekondi on juba põlvkondade vältel hoidnud neid varanduse rekordeid, mis on suurusjärkude võrra suuremad kui kõik, mida me oleksime võinud ette kujutada. Käsitlen neid punkte vastupidises järjekorras ja käsitlen praegust imelaste saaki lõpus.

Ma ei väida, et suudan ümberlükkamatult dokumenteerida kõiki käesolevas essees esitatud väiteid ega lõplikult tõestada kõiki tehtud järeldusi. Teema on selline, et liiga suur osa vajalikest õiguslikest tõenditest on pöördumatult avalikkuse eest varjatud ja ligipääsuta ning me peame paljudel juhtudel tuginema oma väidete ja järelduste toetuseks loogikale ja kaudsetele tõenditele. Kuigi tõendid ei ole nii täielikud, kui sooviksime, on selline tõenduslik tugi sageli piisav, eriti kui meie juhtumid järgivad väljakujunenud mustrit ja meil on selliseid põhjendusi ja tõendeid hulgaliselt. Selles essees esitatud kirjeldused ja tõendid teenivad vähemalt mõistliku aluse mõistmiseks ja „juhivad tähelepanu mõnele suurele jõule, mis on meie maailma kujundanud‟. Käesolevas essees esitatud arvud ei ole mõeldud täpsete arvutustena, vaid selleks, et lugejale muljet avaldada nende arvude ja summade suurusjärgust, millega me tegeleme.

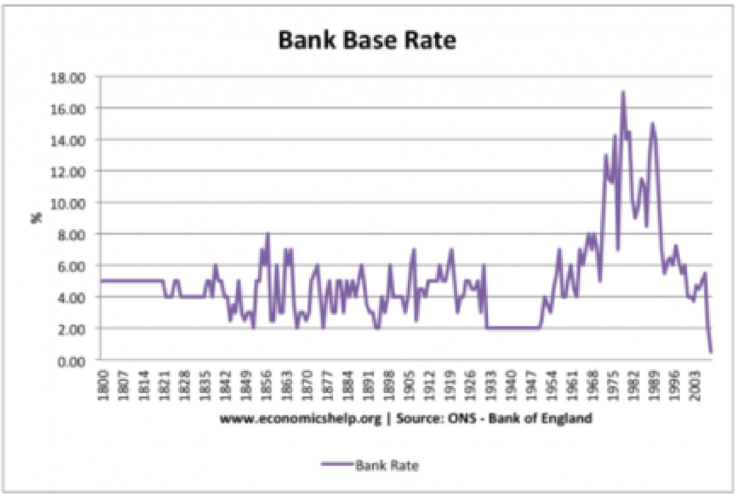
Liitintressi jõud

Suur osa sellest esseest tugineb peamiselt ühele lihtsale teesile: need, kellel on tohutu rikkus, ei jäta seda kasutamata, vaid kasutavad seda pidevalt heaks otstarbeks; **raha on alati töös.** Seda laenatakse sõdade ja koloniseerimise rahastamiseks, seaduslike ettevõtete ostmiseks, valitsuste ja riikide majanduse kontrolli kehtestamiseks ja muuks.

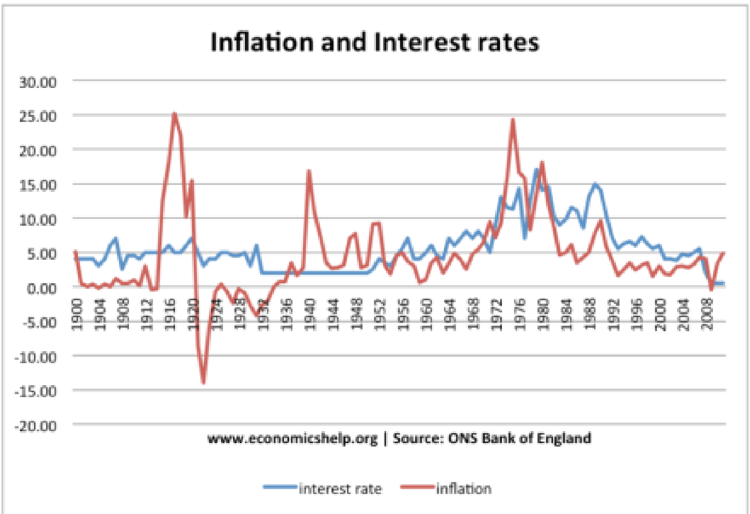
Pikaajalise kapitali kogumise intressimäärade osas kaldume arvama, et ajaloolised intressimäärad olid väga madalad, võib-olla vaid 1% või 2%, kuid see oli haruldane. **Põhjus, miks Abraham Lincoln otsustas trükkida oma „rohelised rahatähed" valuutana, oli see, et Rothschild nõudis 24% intressimäära Ameerika Ühendriikide kodusõja rahastamiseks.** Selliseid näiteid on veel palju, kuna eriti sõdade rahastamine oli seotud kõrge intressimääraga. Juutide poolt emiteeritud Hollandi igavesed võlakirjad olid 1500. ja 1600. aastatel intressimääraga 10% ja 12%; Genova emiteeris 1600. aastatel suure osa oma võlakirjadest intressimääraga 9%. Käesolevas essees olen kasutanud liitintressi arvutamiseks intressimäära 5%, mis on küll suvaline valik, kuid üldises kontekstis tundub mõistlik ja konservatiivne. Inglise Panga kaasasolevad graafikud näivad seda valikut õigustavat. [1][2]

ıl Interest Rates in UK since 1800

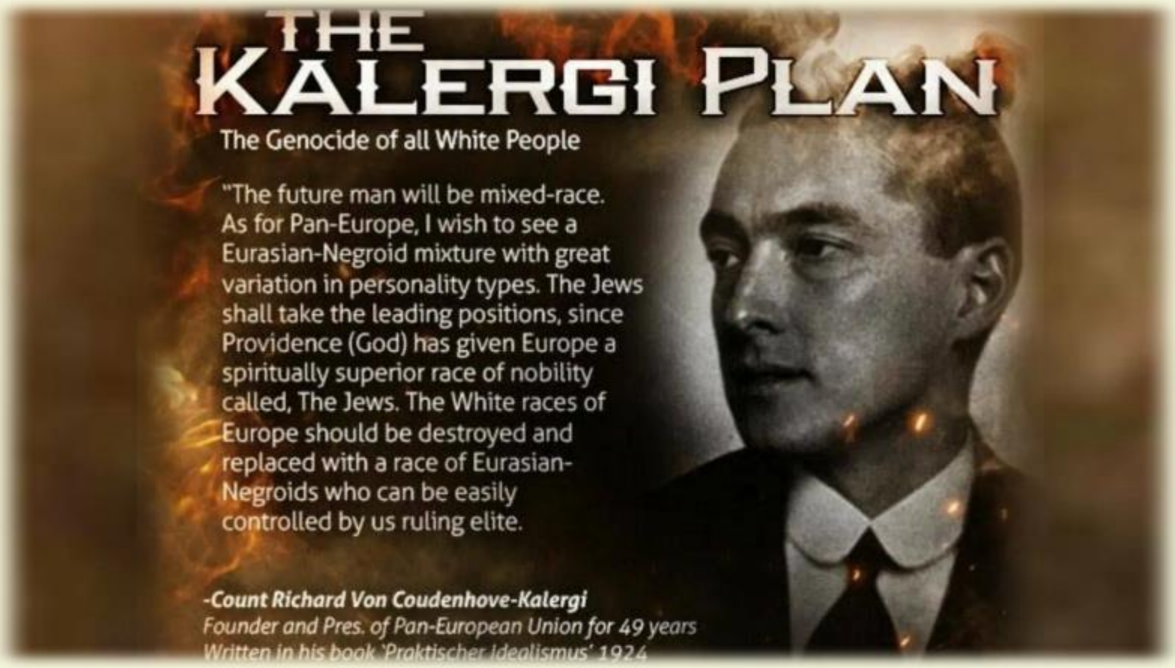

rates in the UK since 1800.

ın and Interest Rates since 1900

Ettevõtete taust

"Tulevane inimene on segatud rassist. Soovin näha euraasia-negroidi segunemist, millel on suur isiksuse tüüpide mitmekesisus. Juudid võtavad juhtpositsioonid, kuna Providence (Jumal) on andnud Euroopale vaimselt kõrgema aadlirassi, mida nimetatakse juutideks. Euroopa valged rassid tuleks hävitada ja asendada euraasia-negroidide rassiga, keda valitsev eliit saab kergesti kontrollida.

Suur osa maailma suurimatest ettevõtetest kuulub juutidele ja on nende kontrolli all, paljud neist kuuluvad Londoni Citys asuvale valitud väikesele rühmale, kuid paljud ka sellest väikesest rühmast väljaspoole. Maailma suurimad naftakompaniid on juutide huvide kontrolli all, samuti suuremad farmaatsiaettevõtted, paljud relvatootjad ja maailma lennufirmad, ülekaalukas osa maailma laevandusvõimsusest ja paljud teised tööstusharud, mis tavaliselt pähegi ei tule. On võimatu saada juurdepääsu kogu teabele, mis oleks vajalik isegi ligikaudse hinnangu andmiseks nende inimeste ettevõtete varade väärtuse kohta, kuid arvestage, et praktiliselt kogu Lääne meedia ja suur osa maailma muude piirkondade peamistest meediakanalitest, sealhulgas filmid ja raamatukirjastused, kuuluvad juutidele või on nende kontrolli all. On olemas rahvusvahelisi ettevõtteid, mille koguväärtus ulatub triljonitesse dollaritesse ja mis kuuluvad täielikult juutidele; **Nestle, Sanofi, Monsanto on vaid mõned sadadest**. Me ei saa kergesti teada, milline osa sellest kuulub Londoni Citys asuvale käputäiele juudi pankuritele, kui palju sellest on rahastatud ja kontrollitakse sellest keskusest, kuid see ei ole tähtsusetu.

Asjad ei ole alati sellised, nagu nad paistavad. **Paljud maailma suured varandused on rahastanud Rothschild või teised selle siseringi liikmed, mistõttu on olemas varjatud omand, mis ei tule kunagi ilmsiks.** Ajaloolisi arhiive uurides avastame mõnikord, et väga rikas mees jättis pärandiks vaid paar miljonit dollarit. Ei ole saladus, kuigi ilmselt mitte laialt teada, et **üks Rothschildidest rahastas Rockefelleri Standard**

Oil'i loomist ja tegi sama Andrew Carnegie teraseimpeeriumi ja Harrimani raudteevõrgustiku varanduse loomisega USAs, muuhulgas. Rahastamine toimus tavaliselt J. P. Morgani kaudu, kes oli kogu oma karjääri jooksul Rothschildide agent, ja tegelikult olid Morgani pangandushuvid palju rohkem Euroopa juutide kui ameeriklaste omad. See on väärt lugejate tähelepanu, kuna tundub, et suur osa kuulsate Ameerika ja Euroopa perekondade varandusest ei ole tegelikult nende oma, vaid kuulub hoopis tagaplaanil olevatele juudi finantsmagnaatidele. **Täna kuuluvad sellesse kategooriasse Google, Facebook, Tesla, Amazon, Starbucks ja paljud teised,** kes ei oleks võinud saavutada oma turukontrolli ilma mujalt pärit suure rahastamiseta ja intensiivse planeerimiseta.

Ettevõtete omandisuhete ja kontrolli omavahelise seotuse kohta on tehtud mitmeid uuringuid, mille järeldused on ühtsed: **kõigest 400 ettevõttele, võib-olla isegi vaid 250 ettevõttele, kuulub otseselt või vähemalt kontrolli alla üle 40% kogu maailma börsil noteeritud väärtusest.[3][4][5]** Kuid nende 400 või 250 ettevõtte taga on sama palju inimesi, kes neid ettevõtteid kontrollivad. Kuigi enamik suurettevõtteid on noteeritud börsil ja neil on mõnikord sadu miljoneid aktsiaid, ei saa me teada, kus tegelik kontroll tegelikult asub. Üha enam aktsiaid kuulub volitatud esindajatele, nagu Blackrock või Blackstone või muudele investeerimisgruppidele, ja meil puudub teave aktsiate klassifikatsiooni või muude hääletamis- ja kontrollipiirangute kohta.

Samuti puudub üldsusel teave omavahel seotud juhatuse liikmete kohta, kes omavad absoluutset igapäevast kontrolli, sealhulgas üldiste finantsotsuste üle. Veelgi olulisem on see, et **pole vaja omada enamusosalust, kui kontrollitakse juhatust** või kui juhatuse liikmed järgivad ühtset joont. Need inimesed võivad tühjendada ettevõtte kassat, et maksta maksuvabasid piiramatuid dividende maksuparadiisi kaudu, ilma et see tekitaks rahutusi tavaliste aktsionäride seas, kes harva mõistavad neid küsimusi.

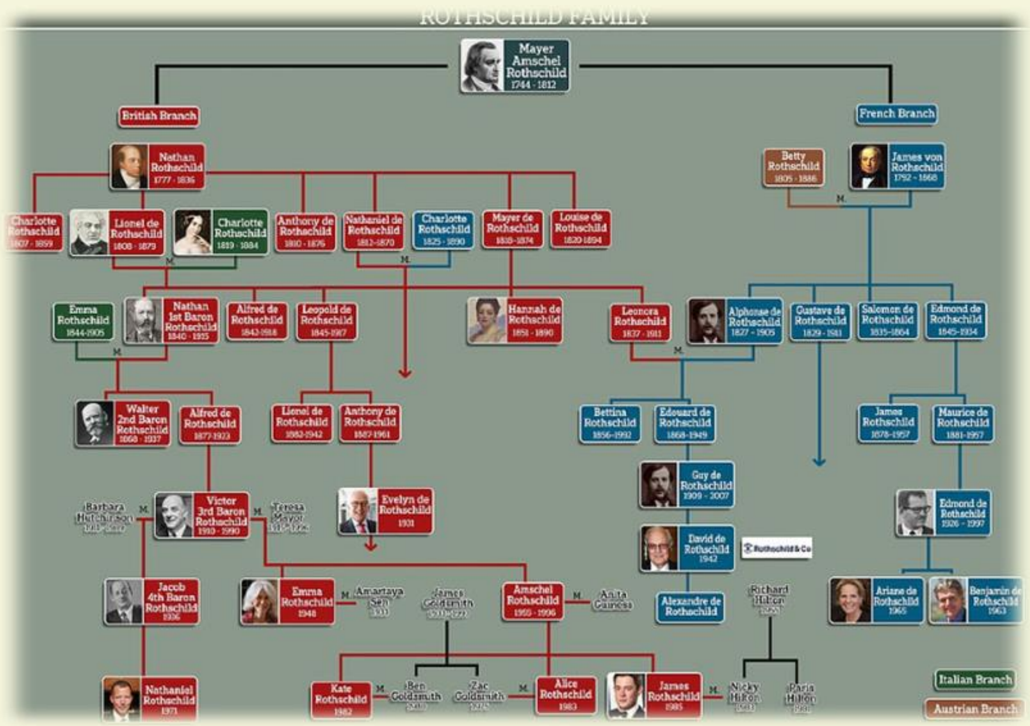
Paljud Euroopa pangad kuuluvad sellesse kategooriasse, enamik neist on juutide omanduses ja tihedalt kontrollitud. **Mõned kümned Euroopa suurimad pangad, nagu HSBC, BNP Paribas, Lloyd's, on turukapital triljonites ja varade baas üle 30 triljoni euro.** Suured **Põhja-Ameerika pangad**, nagu Goldman Sachs, Citigroup, Wells Fargo, mis kuuluvad samuti juutidele, on turukapital üle 1,5 triljoni dollari ja vastava varade baasiga. Lisaks on Šveitsis ja teistes riikides sadu juutidele kuuluvaid panku, mis ei ole üheski nimekirjas kirjas.

Paljud maailma suurimad **kindlustus- ja edasikindlustusfirmad** kuuluvad juutidele, nende turukapital on kokku triljoneid, ja Londoni Lloyd'si, ülemaailmse kindlustusplatvormi, väärtust on võimatu hinnata, sest see on praktiliselt hindamatu. Siis on veel **naftakompaniid**; ainuüksi Royal Dutch Shelli turuväärtus on üle 200 miljardi dollari, ja neid on palju juutide kontrolli all, piisavalt, et kontrollida maailma nafta hinda, nagu me näeme.

Kaks suurt **FMCG-ettevõtet**, **Unilever ja P&G,** mõlemad juudi omanduses**,** on kokku turuväärtusega üle poole triljoni dollari. **Interneti-ettevõtted nagu Google, Meta, Amazon, Dell, Oracle,** jällegi kõik juudi omanduses**, on kokku turuväärtusega ligi 5 triljonit dollarit.Maailma moemajad ja juveelitoodete firmad, enamasti juutide omanduses või kontrolli all, nagu Swarovski, YSL, LVMH, Cartier, Hermès, Estee Lauder, L'Oréal,** on turuväärtusega üle triljoni dollari, ja kulisside taga tegutseb **sadu juveelitoodete firmasid, teemantilõikajaid ja -müüjaid, kullakauplejaid,** mis samuti kuuluvad juutidele ja mille turuväärtus kokku on triljoneid dollareid. Suured **relvastuse ja relvatootjad,** kus juutidel on alati olnud suur osalus ja kontroll**, on turukapitaliga ligi 1 triljon dollarit.** Teine näide on maailma suured **toiduainetootjad,** mis on samuti enamasti juutide omanduses. Täielikult juutide omanduses olev **Nestlé** omab üle 2000 toiduainete kaubamärgi, mille turukapital on ligi 1/3 triljonit dollarit. **Pepsico** on maailma suuruselt teine toiduainete ettevõte, mis omab sadu suuri kaubamärke, ja paljud teised, nagu **Kraft Heinz, Mondelez, Danone, Anheuser-Busch Inbev, Coca-Cola, Diageo, Starbucks,** on kokku turuväärtusega vähemalt 1,5 triljonit dollarit. Maailma suurimad **farmaatsiaettevõtted** on kõik juutide omanduses**, nende turuväärtus kokku on umbes 4 triljonit dollarit.**

Põhja-Ameerika peamiste **meediaettevõtete** (kõik juutide omanduses) turuväärtus on üle triljoni dollari, **Euroopa meediaettevõtete,** mis on samuti suures osas juutide omanduses ja praktiliselt kõik juutide kontrolli all**, turuväärtus on veelgi suurem.** Ja see ei arvesta nende meediaettevõtteid Ladina-Ameerikas, Aasias ja Aafrikas**.** Ja on sadu juutidele kuuluvaid ettevõtteid, mis ei mahu hõlpsasti eespool nimetatud kategooriatesse, sealhulgas kõik alates **H&R Blockist kuni Matteli ja Hasbro, Monsanto, Ben & Jerry's-eni.** Nimekiri on peaaegu lõputu. Kokkuvõttes on nende väärtus ja mõju tohutu.

Tõeline võim: perekonnadünastiad

Kui me loeme Bill Gatesist või Warren Buffettist, kipume mõtlema lihtsustatult, et keegi asutas hea ideega ettevõtte ja ehitas elu jooksul üles hiiglasliku kontserni, mis on täna väärt mitu miljardit. Kuid see mõttekäik on liiga lihtsustatud, sest me piirdume oma mõtetega vaid ühe põlvkonnaga. Inimesed, kellest me siin räägime, on perekonnadünastiad, kes on oma varandust kogunud võib-olla kümne või isegi kahekümne põlvkonna jooksul. **Rothschildide, Sassoonide ja paljude teistega läheme tagasi 1600. ja 1700. aastatesse**, kus perekonnadünastiad on sajandite jooksul tohutult laienenud ja säilitanud kontrolli oma üha kasvava varanduse üle pärandimaksude vältimise, range sugulussidemete ja ühiste eesmärkide abil.

Suurimad perekonnadünastiad on varjatud, meediast välja jäetud, ajalooraamatutest kustutatud ja ei pälvi peaaegu kunagi avalikkuse tähelepanu. **Kõik need on juudid – Rothschildid, Sassoonid, Sebag-Montefiorid, Warburgid, Lehmanid, Goldmanid ja paljud teised, kellest te pole ehk kunagi kuulnudki.** Siin on loetelu mõnest juudi pankurist, kes moodustavad ehk vaid 25% neist, kellest enamik alustas pangandus-, finants- ja tööstustegevust 1800. aastate alguses või keskel, seega keskmiselt ligi 200 aastat tagasi, **ja paljudest on saanud juudi perekonnadünastiad**, mis jätkavad oma tegevust tänapäevani, täielikult avalikkuse eest varjatult.

Rothschild, Sassoon, Warburg, Moses Montefiori, Sebag-Montefiori, Kadoorie, Lehman, Israel Moses Seif, Kuhn Loeb, Goldman Sachs, Salomon, Schiff, Joseph Hambro, J.Henry Schroder, Samuel Montagu, Emile ja Isaac Péreire, Lazard Brothers, Speyer brothers, Seligman brothers, Stern brothers, Barnato Brothers, Ernest Oppenheimer, Abraham Oppenheim, Carl Fuerstenberg, Jacob Goldschmidt, Oskar Wassermann, Hirsch, Raphael Jonathan Bischoffsheim, Hambro, Isaac Glückstadt, Levy Martin, Markus Rubin, Goldsmid, Rosenthal, A.Dunkelsbueler, Eugen Gutmann, Herbert Gutman, Wagg and Co, Mèdici perekond, Speyer, Speyer-Elissen, Emile Erlanger, S. Japhet, Ernest Cassel, Carl Meyer, Achille Fould, Luigi Luzzatti, Wertheimer ja Gompertz, Lippman.[6][7][8]

Mul on arvutis graafik, mis näitab **Rothschildi dünastia** varasid, mis on esitatud organisatsiooni skeemina, kus väikesed kastid tähistavad varasid ja jooned näitavad omandiõigust ja kontrolli. See on nii suur, et selle trükkimiseks väikseima loetava kirjasuurusega oleks pool meetrit pikka paberilehte vaja. Rothschild lõi hiljuti uue panga, et hallata vaestelt riikidelt konfiskeeritud maavaldusi. Konkreetset teavet on raske saada, kuna palju toimub nimetute pankade, agentide ja seotud ettevõtete kaudu ning läbi arvukate maksuparadiiside. **Rothschildile kuulub** muu hulgas **Sanofi Pharma** 125 miljardi dollari kapitaliga, ajakiri **Economist** ja **IHS**, mis on Aafrika suurim mobiilsidemastide operaator. [9]

Anglo American'i asutas saksa juut **Ernest Oppenheimer**. **Peakorter asub Londonis** ja see on üks 250 suurimast ettevõttest maailmas, mis toodab kulda, teemante, muid metalle ja peaaegu poole kogu maailma plaatinast. Nende tütarettevõtteid ja investeeringuid on liiga palju, et neid kõiki loetleda. Ernesti surma järel asus tema kohale

tema poeg Harry, **kes sai ka De Beersi** juhatuse esimeheks, nii et näete, kuidas perekonnad integreerivad ja ratsionaliseerivad oma osalusi.

Rootsi juudid **Wallenbergid** on tegutsenud 200 aastat ja omavad täna enamikku Rootsi suurimatest tööstuskontsernidest, nagu **Enskilda Bank, Ericsson, Electrolux, ABB, SAAB, SAS Group, SKF, Atlas Copco ja Nasdaq**. Juba 50 aastat tagasi **töötas Wallenbergi perekonna ettevõtetes 40% Rootsi tööstustööjõust ja need moodustasid 40% Stockholmi aktsiaturu koguväärtusest.** Ainult kümne nende ettevõtte turukapital on ligi 350 miljardit dollarit, millest suur osa on maetud usaldusfondidesse ja peidetud maksuparadiisidesse. **Swarovski oma võltsitud „kristallidega"** on veel üks 150-aastane juudi dünastia**.**

Selles essees jätan ma suurema osa nende juudi perekondade minevikust kõrvale ja alustan 1800. aastate algusest, kuid tuleb märkida, et need kasaaride „perekonna varandused" tekkisid juba sadu aastaid varem. Meil oli (juudi) **Hollandi tulpide mull**, (juudi) **Lõunamere mull**, (juudi) **Briti ja Hollandi Ida-India Kompaniid** ja palju muud sarnast. Oli sajandeid kestnud orjakaubandus, maksukogumine ja palju muud. Jätan kõik selle välja.

India oli kunagi peaaegu kindlasti maailma rikkaim riik, millel oli muinasjutulisi ja legendaarseid kulla-, hõbeda- ja vääriskivivarusid. **Briti Ida-India Kompanii, mida lõpuks juhtis üks Rothschildidest, oli kahtlemata maailma ajaloo suurim kuritegelik ettevõte** ja vahend, mille abil India luudeni rüüstati.

Sassoon ben Salih oli Bagdadi paša peamine varahoidja.[10] 1800. aastate alguses paljastati tema tohutu pettus, mis tänapäeva rahas arvestades ulatus sadadesse miljarditesse, kuid tal õnnestus pääseda eluga (ja rahaga). Ta põgenes koos kahe poja Davidi ja Josephiga Indiasse, kus nad ühinesid ühe Rothschildi perekonna liikmega ja haudusid välja oma kurja plaani sundida India talupoegi kasvatama oopiumit müügiks Hiinasse.[11] **Juba varakult oli neil kindlalt oma võimu all noor kuninganna Victoria.** Ta toetas nende pingutusi mitte ainult selles ulatuses, et eraldas Briti sõjaväe juutide oopiumi jõustajateks, **andis David Sassoonile ainuõiguse müüa oopiumi kogu Hiinas**, **vallutas Hongkongi tema jaotuskeskuseks ja andis talle õiguse asutada HSBC**. Öelda, et **Briti kuninglik perekond sai sellest isiklikult suurt kasu,** oleks märkimisväärne alahindamine. Siit meie lugu algabki.

India laiaulatuslikust rüüstamisest ja Iraagist varastamisest, millele järgnes oopiumi kasvatamine ja müük Hiinas, **kogusid Rothschild ja Sassoon usaldusväärsete hinnangute kohaselt 1835. aastaks** üle 5 miljardi dollari. Tegelikult nägin ma arvutatud hinnanguid 6 ja 7 miljardit dollarit[12] ja need olid ka minu hinnangud. Konservatiivsuse huvides vähendasin seda 5 miljardi dollarini, kuid kogusumma on ikkagi hämmastav. 5 miljardit dollarit, mis on kogunenud vaid 5% intressiga 185 aasta jooksul, moodustab 2022.

aastaks Rothschildile ja Sassoonile kokku üle 40 triljoni dollari. **Ja oli veel vähemalt tosin või rohkem juudi pangandusdünastiaid, kes ei jäänud Rothschildist ja Sassoonist väga palju maha**, ning veel mitukümmend väga rikkaid, kuid mitte sama tasemega. 40 triljonit dollarit võib tunduda šokeeriv ja liiga fantastiline, et olla tõsi, kuid oodake oma otsusega lõpuni. Nagu näete, on need 40 triljonit dollarit üldpildis peaaegu ebaolulised.

Leger Entry: Rothschild: 40 triljonit tänapäeva dollarites

Leger Entry: Sassoon: 40 triljonit tänapäeva dollarites

(1) Orjus ja sunnitöö

Juudid on alati olnud suurel määral seotud orjakaubandusega, sealhulgas nii Iirimaa ja suure osa Inglismaast tühjendanud valgete orjade kui ka hiljutisemate mustade orjade puhul, kuid ma jätan selle osa minevikust kõrvale ja käsitlen ainult hiljutisi sündmusi Hiinas. **Orjakaubandus** , mida teostasid samad rikkaimad juudid – **Rothschild, Sassoon, Kadoorie ja paljud teised -, lõppes ainult seetõttu, et esimene maailmasõda tegi sellele lõpu**. Meil ei ole täpseid numbreid, kuid ajaloolised andmed ütlevad meile, et paljud miljonid hiinlased rööviti ja müüdi orjatööjõuks. Lugematud kümned tuhanded hiinlased rööviti ja saadeti orjatööjõuna Põhja-Ameerikasse,

et ehitada raudteed ja töötada kullakaevandustes, ehitada Panama raudteed ja Panama kanalit, töötada Peruu guaanokaevandustes ja paljudel muudel juhtudel. **Seetõttu on meil hiinlasi üle kogu maailma;** isegi tänapäeval on Panama elanikkonnast üle 10% hiinlasi selle tõttu.

Paljudel juhtudel ei müüdud hiinlasi tegelikult teistele, vaid juudid kasutasid neid oma projektide jaoks orjatööjõuna. **Veel 1904. aastal lasi Rothschild röövida umbes 65 000 hiinlast Fujiani provintsist, et töötada tema kullakaevandustes Lõuna-Aafrikas.**[13] Kui need samad juudid rahastasid näiteks Põhja-Ameerika raudteede ja Panama kanali ehitamist, olid röövitud hiinlased tasuta (ja ühekordselt kasutatava) tööjõu varuks. **Karmid tingimused, mis põhjustasid kümneid tuhandeid surmajuhtumeid, ei olnud olulised, sest varu oli ammendamatu.** Samuti on usaldusväärsed tõendid selle kohta, et Lihavõtte saare peaaegu täielikult tühjendasid need samad juudid, kes röövisid enamiku inimestest, et töötada Peruu guaano kaevandustes. On olemas Ühendkuningriigi ametnike kirjad, milles nõutakse, et need juudid tagastaksid Lihavõttesaare elanikud koju.

Nii kaugel ajas ei ole võimalik koostada põhjalikku ülevaadet nende juutide poolt oma projektidele värvatud Hiina orjatööliste koguarvust ega hinnata kogu selle orjatöö „väärtust", kuid see oli kindlasti märkimisväärne ja jätkus suures mahus umbes 1800-1920 ja, nagu ma eespool mainisin, **alles esimene maailmasõda tegi sellele lõpu**. Ma loetlesin seda, sest **see on oluline panus nende juudi pangandusperede kogunenud rikkusele**, kuid ma ei tee selle kohta leger-kirjet.

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänastes dollarites

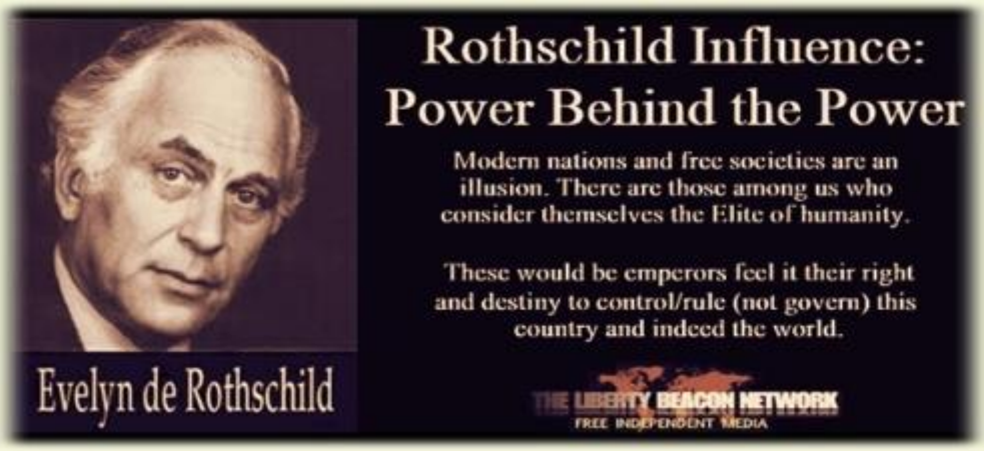
(2) Teemandid

Ei ole saladus, et **DeBeers** kontrollib **Lõuna-Aafrika** ja ka **Zaire'i** teemantide tootmist, samuti ei ole saladus, et **DeBeers on Rothschildi ettevõte**. Ärgem unustagem **Buuri sõdade** päritolu ja eesmärki. Teemantide tootmise statistika näib olevat hajutatud, Lõuna-Aafrika väidab, et kogutoodang on umbes 650 miljonit karaati,[14] samal ajal kui Statista väidab, et see on kaks korda suurem. Lõuna-Aafrika hindab selle toodangu väärtuseks (100 dollarit karaadi kohta) umbes 60 miljardit dollarit, kuid arvestamata liitmist on see 150 aasta jooksul keskmiselt 300 miljonit dollarit aastas: (keskmiselt 3 miljonit karaati aastas 100 dollariga karaadi kohta). Kui me arvestame liitmist 5%, siis on see summa umbes 10 triljonit dollarit. Lihtsuse huvides olen jätnud kõik teised riigid sellest arvutusest välja; nende ja muude Rothschildide ja juutide omanduses olevate toodete lisamine kahekordistaks seda summat vähemalt kaks korda. Samuti tuleks märkida, et **juudi enklaav Hollandis** on endiselt maailma teemandikaubanduse keskus, millest suur osa on kindlalt **juudi kätes**.

Leger Entry: 10 triljonit dollarit tänapäeva dollarites

(3) Kuld

Kaasaegsed riigid ja vabad ühiskonnad on illusioon. Meie seas on neid, kes peavad end inimkonna eliidiks. Need tulevased keisrid tunnevad, et neil on õigus ja saatus kontrollida/otsustada (mitte valitseda) selle riigi ja tegelikult kogu maailma üle.

Rothschildide kontrolli all olevate kaevanduste tegeliku aastase **kullatoodangu** kohta on raske leida põhjalikku ja usaldusväärset statistikat, kuid 50 aastat tagasi ulatus tootmine ilmselt üle 1000 tonni aastas. Kui ühe tonni kulla kohta on 32 000 untsi ja kulla müügihind on 1700 dollarit untsilt, siis moodustab see mitu miljardit dollarit aastas, mis on ligi 150 aasta jooksul 5%-lise intressimääraga arvestatuna umbes kümme korda suurem kui eespool loetletud teemantide toodangu väärtus. Pilti ähmastavad nii tootmismahtude kui ka kulla hinna kõikumised, nii et lõplikke tulemusi on võimatu välja arvutada.15] Olen eeldanud, et minu arvates on konservatiivne hinnang, et teemantide toodang ja väärtus on vaid kaks korda suurem.

Leger Entry: 20 triljonit dollarit tänapäeva dollarites

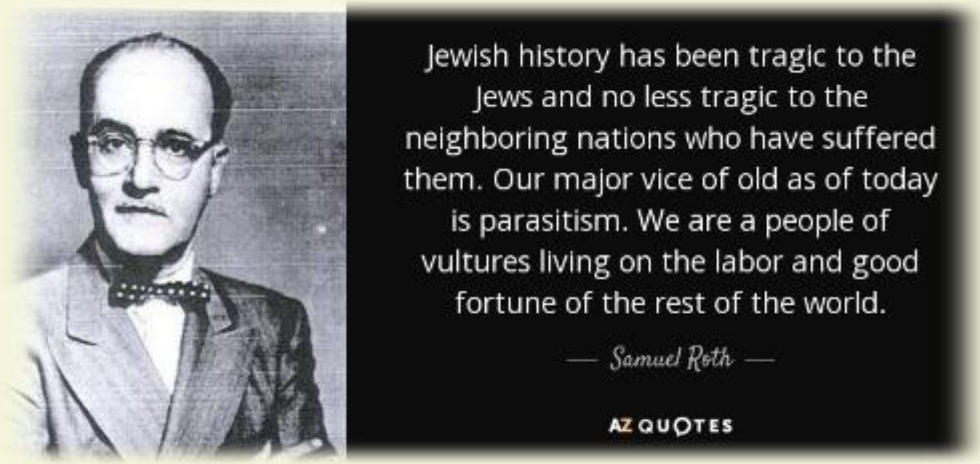
(4) Kanalid: Panama ja Suessi

On üldteada, et **USA ehitas Panama kanali** – pärast Panama provintsi „vabastamist" Colombiast, kuid ei ole nii laialdaselt teada, **et kanali eest tasusid juudid.**[16] Me võime põhjendatult eeldada, et kanali kasumit umbes 120 aasta jooksul oleks saanud need, kes seda rahastasid. **Suessi kanal ehitati samuti juudi rahaga** ja eksisteeris eraettevõttena. Kuna aga nende kahest ettevõttest saadud tulud ulatuvad vaid mõnesid miljardeid dollareid aastas, jätan need summadest välja.

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänastes dollarites

(5) Sularahahaldus

Juudi ajalugu on olnud traagiline juutidele ja mitte vähem traagiline naaberrahvastele, kes on neid kannatanud. Meie peamine pahe vanast ajast kuni tänapäevani on parasiitlus. Me oleme raisakotkaste rahvas, kes elab ülejäänud maailma töö ja hea õnne peal. – Samuel Roth –

See ei ole laialdaselt teada, kuid **AmeerikaMonroe doktriini** osana kasutas USA mitte ainult oma võimsat kiusavat *„diplomaatiat"*, vaid ka **LKA-d** ja kogu oma sõjaväe jõudu, et korraldada, et **mõned juudi pankurid (**ja USA FED**)** saaksid *„investeeringute juhi"* positsiooni **kõigi tema kontrolli all olevate riikide sularahavarade ja keskpankade valduste üle**. See hõlmas **Ladina-Ameerikat**, aga ka selliseid riike nagu **Filipiinid** ja üle 50 riigi, kus USA kukutas valitsuse ja kehtestas sõnakuulelikku diktatuuri.

Skeem oli lihtne. **Need riigid olid sunnitud loovutama kõik oma likviidsed varad USA juudi pankuritele, kes pidid kogu seda raha *„mõistlikult haldama"* nende väiksemate riikide kasuks.** Tegelikkuses investeerisid juudi pankurid raha New Yorgi kinnisvarasse ja teenisid miljarditesse ulatuvat kasumit, makstes samal ajal nendele riikidele 3% nende raha pealt. See tava oli seotud Ameerika halva harjumusega tungida nende riikide keskpankade hoidlatesse, mis seejärel avati ja tühjendati kogu nende kulla eest. Need tavad on piisavalt dokumenteeritud, et vastu seista vaidlustamisele, ja kuna need on eksisteerinud umbes 150 aastat, siis arvan, et me võiksime mõistlikult lisada tänasesse päeva kokku vähemalt 1 triljon dollarit, kuid ajaloolised andmed on ebapiisavad ja seega ma ei tee selle punkti kohta ühtegi kirjet.

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänapäeva dollarites.

(6) Saksamaa hüperinflatsioon

Rahvahulk Reichspanga ees Saksamaa hüperinflatsioonikriisi ajal, 1923.Allikas

Tänapäeval on üldtunnustatud, et Saksamaa loodi just selleks asjaoluks Versailles' lepingu sätetest ja vastavatest piirangutest, mida juudid kehtestasid, et takistada Saksamaa taastumist. Sellest hoolimata oli inflatsioonimäär nii äärmuslik, et raha muutus sõna otseses mõttes väärtusetuks, mis **võimaldas juudi pankuritele osta suure osa Saksamaast praktiliselt tasuta üles**. **See oli üks Hitleri sügavatest vihkamistest juutide vastu, teades, et nad olid lepingu ja muude piirangute taga, mille ainus võimalik eesmärk võis olla Saksamaa pankrot ja allutamine.** Me ei pea siinkohal üksikasjadesse laskuma, kuid just Hitleri poolt juutide väljatõrjumine Saksamaa pangandussüsteemist ja riigi keskpanga ülevõtmine viis Saksamaa majanduse ***„imelise"*** taastumiseni, mis kahjuks ei pidanud kestma. Sel ajal toimunud Saksamaa rüüstamise väärtust ei ole võimalik hinnata ja ma ei omista sellele mingit kindlat väärtust, kuigi praegune väärtus oleks kindlasti mitmes triljonis dollarites, mis kõik on nende samade väheste pankurite kasuks.

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänapäeva dollarites

(7) Keskpangad

FED Washington, D.C.'s

Euroopa juudi panganduspperekonnad, eesotsas Rothschildidega, omavad või kontrollivad vähemalt 30 riigi keskpanku, sealhulgas USA FEDi. Sellise omandiõigusega kaasnevad mitmed väga ebameeldivad tagajärjed, millest üks on see, et need riigid ei saa ise raha trükkida, vaid peavad seda laenama (eraomanduses olevatelt) keskpankadelt – **ja maksma selle eest intressi**. See on tohutult suur. Kuni 1970. aastate lõpuni oli Kanada oma keskpanga omanik ja maksis välismaalastele intressi vähe või üldse mitte. Kuid **tollane peaminister Pierre Trudeau** (Justin Trudeau isa) sooritas hämmastava riigireetmise – omal kulul, isegi oma kabineti või parlamendi teadmata – ja kohustas Kanadat loobuma oma finantssündmusest, et trükkida oma raha ja edaspidi laenata Euroopa juudi pankuritelt. Tulemuseks on **see, et viimase 30 või 40 aasta jooksul on väike Kanada maksnud nendele pankuritele üle 1,1 triljoni dollari intressi omaenda raha laenamise eest.**[17][18][19][20][21][22] Eriti võiksite vaadata

punkti 22, videot Kanada endisest kabineti ministrist, kes kommenteerib pangandust Ameerikas.

Kuid Rothschild ja käputäis teisi juudi pangandusperekondi on omanud Euroopa riikide keskpanku ja teisi, sealhulgas USA FEDi, juba üle 100 aasta. Kui väike Kanada on suhteliselt lühikese aja jooksul maksnud üle 1 triljoni dollari intressi, siis selliste riikide nagu Inglismaa, Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Hispaania, Jaapani, Lõuna-Aafrika valitsused on viimase sajandi jooksul maksnud palju rohkem. Näiteks Itaalia võlg on mitu korda suurem kui Kanada oma ja paljud teised riigid on samas olukorras.[23] Mul ei ole täpseid andmeid USA poolt FEDile makstud intresside kogusumma kohta, kuid selle praegune võlg on üle 13 triljoni dollari – summa, mida ei maksta kunagi tagasi.

Kui lähtuda Kanadast ja arvestada ainult 30 riiki, siis oleks liiga konservatiivne hinnang 30 triljonit dollarit, mis on makstud intressidena nendele pankuritele. Kui me arvestame ainult 100 aastat, siis võime seda rohkem kui kolm korda korrutada ja jõuda umbes 100 triljoni dollarini, mis on makstud intressidena – **täiesti ilma vajaduseta või põhjendamatult**. Ja see ei võta arvesse USA FEDi, mis võib summa veel kord poole võrra suurendada. **Samuti tuleks märkida, et need 50+ riiki, kus USA sõjavägi ja LKA kukutasid valitsuse, olid juudi pankurid kohe nende taga, et võtta üle kõigi nende keskpankade omandiõigus.** Igal juhul, kus teave on põgenenud – **Iraak, Liibüa, Lõuna-Aafrika, Balkan – ,** on see olnud nende prioriteet ja lihtne loogika ütleb, et see oleks väga kõrgel kohal nende nimekirjas igas riigis, kus neil oli juurdepääs. Ma ei ole seda punkti oma hinnangutes arvesse võtnud. Kõike eespool nimetatut arvesse võttes **on minu legeri sissekanne vaieldamatult 75% või rohkem konservatiivne**, kuid üksikasjad on ebapiisavad. Minu allpool esitatud hinnangus ei ole arvestatud intresside liitmist isegi 100 aasta jooksul; kui seda tehtaks, mitmekordistuks summa tõeliselt astronoomilise arvuni, kuid tegelik olukord on selline, et see summa tõepoolest liitub ja seda rohkem kui 100 aasta jooksul, sadu triljoneid.

Leger Entry: 100 triljonit dollarit tänapäeva dollarites

(8) Majanduslangused ja depressioonid

Üks vastikumaid eeliseid, mis tuleneb riikide keskpankade välisomandist, on see, et juutidel on täielik kontroll nende majanduste üle.[24] Kuna nad kontrollivad nii rahapakkumist kui ka intressimäärasid, siis on neil lihtne võim, et majandusi piitsutada ja igas tsüklis tohutut kasumit teenida. Nad teevad seda iga kord samamoodi – **langetades intressimäärad nullini või peaaegu nullini, paisutades samal ajal tohutult rahapakkumist, tekitades seeläbi suuri võlamulle aktsia- ja kinnisvaraturgudel jne.** Seejärel vähendavad nad järsult rahapakkumist ja kogu krediiti, tõstes samal ajal intressimäärasid, viies sellega pankrotti lugematuid tuhandeid panku, ettevõtteid ja perekondi ning ostes pennide eest üles kõikvõimalikke varasid, kui veri voolab tänavatel. **Pärast seda, kui nad on oma ülesande täitnud, st vabastanud riigi olulisest osast tema varadest,**

laiendavad nad taas rahapakkumist ja avavad krediidikraanid, vähendades samal ajal intressimäärasid, et anda majandusele aega taastumiseks, ning seejärel loputavad ja kordavad. Ei ole saladus, et kõik sellised majanduslangused on need juudi pankurid viimase 200 aasta jooksul või kauemgi tahtlikult Lääne majandusele tekitanud.

Üks selline oli 1929. aasta suur majanduslangus, mille eufooria põhines FEDi juudi omanike peaaegu piiramatu rahapakkumise ja lihtsa laenu laiendamisel madalate intressimääradega, mis tekitas tohutu mulli, mis seejärel lõhkes. Tuhanded pangad, kümned tuhanded ettevõtted ja miljonid perekonnad läksid kõik pankrotti, kusjuures kõik need varad läksid lõpuks peamiselt USA FEDi juudi omanikele ja nende lähimatele sõpradele. Seda tehti mitu korda enne 1929. aastat ja on tehtud ka pärast seda. **USA FED lõi 1983. aasta kibeda majanduslanguse samamoodi** – London City käsul, kusjuures Volcker isegi uhkeldas avalikult sellega, mida ta tegi. **USA 2008. aasta eluaseme- ja finantskriis oli identne** ja mitte mingil juhul juhuslik. See oli nii halb, et üks Goldman Sachsi juht ütles toona: „*Pärast seda, mida nad tegid, ei saa asjad kunagi tagasi normaalseks*."

Tööstusmajanduste kokkuvarisemine 2022. aastal on sama.Äkiline ja tahtlikult tekitatud „*energiapuudus*" , mis on suures osas loodud Nordstream II sabotaažiga, rahapakkumise vähendamine ja intressimäärade järsk tõstmine „*inflatsiooni vastu võitlemiseks*" **(mis oli täielikult iseenesest põhjustatud)**, ja varsti voolab taas veri tänavatel. Ja peaaegu piiramatu arv tööstusettevõtteid, eriti Saksamaal, kuid ka nõrgemates Euroopa riikides, seisab silmitsi pankroti ja ülevõtmisega, mille uudis ei jõua kunagi avalikkuseni tänu nende samade inimeste peaaegu täielikule meediakontrollile.

Ei ole mingit täpset viisi, kuidas lõplikult välja arvutada rüüstamist, mis toimub nende väljamõeldud „*majanduslanguste*" ajal. 1929. aasta oli kindlasti triljonites dollarites, nagu ka 1983. aasta, mis olid ehk kaks kõige hullemat, kuid teised ei jäänud nii kaugele maha. Ka 2008 kuulus sellesse kategooriasse, ainuüksi eluasemekahjud olid triljoneid, mida ma olen ka mujal kajastanud. Arvestades üksikasjalike andmete puudumist, ei püüa ma iga väljamõeldud finantslanguse finantstulemust eraldada ja hinnata ning jätan väiksemad neist kõrvale, kuid see jätab meile ikkagi 1929. ja 1983. aasta väga konservatiivse 3 triljoni dollari suuruse summa igaühele. Meie jaoks tundub ebamõistlik, et neid kahte summat ei liideta intressidega vastavalt 90 ja 40 aasta jooksul, kuid summad muutuvad fantastiliseks ja peaaegu arusaamatult suureks ning seega väga raskesti mõistetavaks. 5 % intressimääraga koguneb 3 triljonit dollarit 90 aasta jooksul (alates 1929. aastast) 240 triljoniks dollariks ja 40 aasta jooksul isegi (1983. aastal) 21 triljoniks dollariks.

Senaator Robert Owen, Föderaalreservi seaduse kaasautor, tunnistas Kongressi Komitee ees, et tema omanduses olev pank sai Rahvuslike Pankurite Assotsiatsioonilt „*1893. aasta paanika ringkirja*". Selles öeldi: „**Te võtate kohe kolmandiku oma käibest tagasi ja nõuate sisse poole oma laenudest."** Ja nii tekitavad need keskpankurid majanduslanguse: **riigi rahapakkumise kohene vähendamine 35% või rohkem ja kogu laenude vähendamine 50% võrra**[25] Paratamatu tulemus on tuhandete

ettevõtete ja pankade pankrotid ning tohutu langus aktsiaturu väärtuses ja igasuguste ettevõtete varades, mis on nüüd saadaval pennide eest dollari kohta. Oodake kümme aastat ja korrake. **Eesmärgiks on iga sellise tsükli käigus saadaoleva rikkuse tohutu ülekandmine**, ja mitte ainult väikestelt pankadelt ja korporatsioonidelt, vaid ka üldsuselt, kellest paljud kaotavad samuti kõik, mis neil oli, kusjuures need varad filtreeruvad lõpuks üles nendele vähestele oligarhidest pankuritele, kes neid sündmusi planeerisid.

Leger Entry: 6 triljonit dollarit tänapäeva dollarites

(9) Naftatööstuse rüüstamine 1983. aastal

Võtame üksikasjaliku näitena FEDi poolt põhjustatud 1983. aasta majanduslanguse ja selle mõju ainult Põhja-Ameerika naftatööstusele. Alustame eeldusest, et meil on naftapuurauk, mille toodang on püsiv (nagu paljudel juhtudel), kuid antud juhul on toodang 40 aasta jooksul ainult üks barrel aastas ja nafta hind on 100 dollarit barreli kohta. See annab meile koguväärtuseks 4000 dollarit. Kuna aga järgmise aasta 1 dollar on väärt vähem kui käesoleva aasta 1 dollar, diskonteerime oma tulevase toodangu teatud intressimääraga, mille tulemus on väärtuses (kui soovime oma naftapuuraugu müüa):

0% – 4000 dollarit
3% – 2500 dollarit
6% – 1500 dollarit
10% – 1000 dollarit
25% – 400 dollarit

Vahetult enne 1983. aasta majanduslangust kuulutas ajaleht *The New York Times*, et on saabunud ootamatu ja seletamatu „*naftakriis*“,[26] mille tagajärjel nafta muutus peaaegu

väärtusetuks ja hind langes peaaegu üleöö 40 dollarilt alla 10 dollari. Loomulikult, kui nafta hind langeb 75%, langeb ka meie naftapuuraugu väärtus 75%, nii et meie 4000-dollariline naftapuurauk on nüüd väärt vaid 1000 dollarit. Aga meil oli kahekordne löök, sest FED ei olnud sel perioodil tegevusetu. Pärast 1970. aastatel selle lõpptulemuse ettevalmistamiseks tohutu inflatsiooni põhjustamist tundis FED äkki vajadust ***„võidelda inflatsiooni"*** vastu, tõstes intressimäärad 20% ja isegi 25%ni. Selle tulemusena müüdi naftapuurauke 25% allahindlusega rahavoost, ja ma tean seda, sest tol ajal tegelesin naftaga ja ostsin ja müüsin naftavaldusi, mõned neist üsna suured, selle allahindlusega. See tähendab, et meie 4000-dollariline naftapuurauk, mis oli nafta hinna languse tõttu nüüd väärt vaid 1000 dollarit, sai FEDi intressimäära tõusu tõttu veel lisaks löögi ja oli nüüd väärt vaid 100 dollarit**. Ja kui tänavatel voolas veri, saatisid meie juudi kasaaride pankurid London City'st oma agendid ostma.**

Siis *„naftatõrge"* imekombel kuidagi kadus ja tundus, et meil oli tegelikult puudus, mis tõstis nafta hinna tagasi algsele 40 dollarile ja kiiresti 100 dollarile. Ja siis, samuti imekombel, tundus inflatsioon olevat *„taltsutatud"* ja intressimäärad langesid 25%lt tagasi 6% ja 3%ni, kus need varem olid olnud. Ja meie *„100-dollariline naftapuurauk"* tõusis tagasi 2500 dollarini ja oli teel 5000 dollarini. See tähendab, et **vaid käputäis inimesi ostis naftat ja gaasi tootvad kinnistud peaaegu pennide eest ja vaatasid, kuidas nende *„investeering"* kasvas võib-olla 50 korda.** See pole paha. On vähe kohti, kus saame vaid paari aastaga 5000% tootlust investeeringult ja seda ilma igasuguse riskita. **Kui sul on võim kontrollida nafta hinda ja kui FED kontrollib intressimäärasid, saad teha imet**. Täpseid kogusummasid pole võimalik arvutada, kuid tuhanded väikesed ja keskmise suurusega naftakompaniid läksid pankrotti või võeti üle, ja ainult Põhja-Ameerikas ulatusid ostud triljonite dollariteni. Ma olen jätnud ülejäänud maailma arvesse võtmata ja eeldanud konservatiivset 2 triljoni dollarit ainult Põhja-Ameerika jaoks, korrigeerides seda 5% kasvuga 40 aasta jooksul alates 1983. aastast.

Leger Entry: 14 triljonit dollarit tänapäeva vääringus

(10) Ameeriklaste rüüstamine 1975–2022

Olukord ei ole teistsugune ka 2008. aasta finantskriisi puhul USAs. Meil oli selge kavatsus paisutada kinnisvaraturg peaaegu atmosfäärilise tasemeni, kasutades selleks peaaegu nullprotsendilisi intressimäärasid ja kaotades kõik piirangud ja nõuded – kuni selleni, et töötud kodutud ostsid 500 000 dollarilisi maju. **Seda tehti taas FEDi täieliku koostööga**. **Siis lihtsalt lasti mull lõhkeda, mille tulemuseks oli kümneid miljoneid sundvõõrandamisi.** Ja taas, kui tänavatel voolas veri, olid sellised firmad nagu Blackrock ja teised nende sarnased hõivatud nende sundvõõrandatud majade ostmisega, võib-olla poole hinnaga, rendiomandiks – **sageli samadele inimestele, kes need kaotasid**. Täpseid andmeid ostude kogumahu kohta ei ole, kuid ostmine oli peaaegu hullumeelne. Ühel hetkel pakkus üks Florida „*investeerimisühingu*" agent üksi nädalas rohkem kui 200 maja. Isegi konservatiivsete hinnangute kohaselt oleks ainult elamukinnisvara üleminek Ameerika keskklassilt samale väikesele rühmale olnud 7–8 triljoni dollari suurune, ja see kõik toimus kahe-kolme aasta jooksul.

Mulle on üllatav, et nii vähe inimesi näib tahtvat uskuda, et sellised sündmused olid planeeritud, kuigi tõendid on ülekaalukad ja ümberlükkamatud. Ei ole võimalik, et need sündmused ja paljud teised sarnased sündmused oleksid võinud toimuda **„*juhuslikult*".** Selle tulemuse saavutamiseks oli lihtsalt liiga palju omavahel seotud tegureid, mis ei saanud olla sõltumatud. Ja pole võimalik, et USA valitsus ise ei olnud lõpptulemusest teadlik. USA valitsuse heaks töötavad majandusteadlased ei ole lollid ja paljud erasektori majandusteadlased kirjeldasid sündmusi ja ennustasid ainsat võimalikku tulemust. **Ainus tees, mis sobib kõigi faktidega, on see, et 2008. aasta kriis oli planeeritud ja et USA valitsus, mis on täielikult Londoni City kontrolli all, lubas teadlikult sellel juhtuda.** Kokkuvõttes kasutasid suhteliselt väike hulk inimesi ära võimalust teenida mõne aastaga triljoneid dollareid ainult ühe ettevõtmise abil.

Ja see ei puudutanud ainult kodu, ega ainult 2008. aastat. Artiklis pealkirjaga **„Destroyers of US Democracy"** [27] tsiteeris **Chris Hedges** RAND Corporationi raportit, milles öeldi: **„Need valitseva eliidi poliitikud ja nende ametisse nimetatud kohtunikud võtsid vastu seadused, mis võimaldasid 1% ülemisel kihil 1975. aastast 2022. aastani röövida 90% alumiselt kihilt 54 triljonit dollarit, s.o 2,5 triljonit dollarit aastas, vastavalt RAND Corporationi uuringule."** [28][29] Neile, kes ei tea, RAND on põlastusväärne saatanlik ettevõte, mis veedab enamiku ajast sõdade planeerimise, piinamisrežiimide väljatöötamise **(Vietnam Phoenix, Guantanamo Bay, Baghram, Diego Garcia)** ja maailma poliitilise kontrolli kavandamisega. Aga RANDi inimesed oskavad arvutada, eriti arvestades, et nad kavandasid meetodid, millega nad nüüd oma rüüstamisega uhkeldavad. Pange tähele, et eufemistlikult nimetatud „*top 1%*" **ei ole tegelikult top 1%, vaid väike rühm juudi pankureid ja tööstureid, sealhulgas(Rothschild ja teised) USA FEDi omanikud**. Suur osa sellest rüüstamisest toimus 2008. aastal ja sellele järgnevatel aastatel; ma ei hakka seda intressidega kokku arvutama.

Leger Entry: 54 triljonit dollarit tänase dollari väärtuses

(11) Suur kullarööv – I osa – USA FED

Rothschildile kuuluva FEDi loomise esimestel aastatel oli USA valuuta veel kullastandardil; **FED võis uut raha emiteerida ainult juhul, kui tal oli vähemalt 40% sellest summast kullas**. Kuid nagu juudi pankurid on alati igas riigis teinud, emiteerisid nad paberraha lubatud piiridest palju rohkem, mis oli 1929. aasta Suure Depressiooni peamine põhjus. 1933. aastaks oli FEDi varudes vaid umbes 6000 tonni kulda, mis oli umbes 50 000 tonni vähem kui emiteeritud paberraha. Avalikkus oli üldiselt teadlik toimuvast ja kartes USA paberraha väärtuse kaotust, kulutas paberraha ja kogus kuldmünte ja -plaate, samal ajal kui väikesed pangad ja ettevõtted kogusid kullakange. Sellest lõksust ei olnud väljapääsu. FED vajas valuuta kokkuvarisemise vältimiseks tohutut kulla sissevoolu, kuid selle omanikud ei kavatsenud oma raha Ameerika finantskrahhi ärahoidmiseks investeerida. **Nende lahendus oli veenda Roosevelti ja Kongressi, et tegelik probleem oli kodanikes, kes kulla hoidmisega takistasid majanduse loomulikku arengut.Nende nõuandel võttis Roosevelt vastu kuulsuse saavutanud 1602. aasta sätte, millega konfiskeeriti kogu eraisikute käes olev kuld (kõikides vormides) Ameerika Ühendriikides ja kõik kodanikud sunniti oma kulda FED-ile üle andma, vastasel juhul ähvardas neid 10 000 dollari trahv ja 10-aastane vanglakaristus.** Tuleb märkida, et kulda ei antud üle Ameerika Ühendriikide rahandusministeeriumile, vaid erakätes olevale FED-ile.

POSTMASTER: PLEASE POST IN A CONSPICUOUS PLACE.—JAMES A. FARLEY, Postmaster Genera

UNDER EXECUTIVE ORDER OF THE PRESIDENT

Issued April 5, 1933

all persons are required to deliver

ON OR BEFORE MAY 1, 1933

all GOLD COIN, GOLD BULLION, AND GOLD CERTIFICATES now owned by them to a Federal Reserve Bank, branch or agency, or to any member bank of the Federal Reserve System.

Executive Order

Kuld vahetati paberraha vastu, mis tähendab, et FEDi omanikud kasutasid USA valitsuse võimu, et konfiskeerida kogu erakätes olev kuld USA-s, makstes selle eest vaid paberitrükkimise kulud. Olemasolevate andmete kohaselt loovutasid eraisikud ligi 3000 tonni kulda, peamiselt müntidena. Erasektorist loovutatud kuldplaatide ja -müntide kogust on äärmiselt raske täpselt kindlaks määrata. Kõik ajaloolised analüüsid keskenduvad kuldmüntidele ja jätavad tähelepanuta kullakangid, kuigi need moodustasid kindlasti suurema osa, kuna tol ajal oli kaubanduslepingutes tavaline klausel, et arveldamine toimub kullaga, ning nii ettevõtted kui ka pangad pidid omama suuri kullavarusid. Ajaloolised uuringud püüavad igati jälgida kõiki toodetud kuldmünte, hinnata ringluses jäänud kogust ja seega FED-ile loovutatud kogust. Lihtsam oleks ilmselt küsida FED-ilt loovutatud müntide kogust, kuid FED keeldub ilmselt seda teavet avaldamast ja vaikib kullakangide ja -müntide kohta. Minu hinnangul oli kullakangide kogus vähemalt 6000–7000 tonni, kokku umbes 10 000 tonni, **kuid Seagrave viitab usaldusväärsetele allikatele, mille kohaselt FED ostis 18 000 tonni, seega kasutan seda arvu.**

See ei olnud aga kaugeltki piisav, et katta 50 000 tonnist puudujääki, **nii et juudi pankurid – eesotsas juudi Morgenthauga, kes oli tol ajal rahandusminister – devalveeris USA dollari kohe pärast kulla konfiskeerimist umbes 70% võrra, tõstes kulla hinna 20 dollarilt 35 dollarile ja vähendades oluliselt FEDi puudujääki.Kuid selle traagiliseks tulemuseks oli, et ameeriklased ei kaotanud mitte ainult oma ainsat reaalset rahalist vara, vaid ka 70% selle väärtusest**. Loomulikult algatati kohtuasjad, kus kohtud põhimõtteliselt otsustasid, et valitsuse tegevus oli ebaseaduslik ja põhiseadusevastane, kuid kodanikel ei olnud õiguskaitsevahendeid.

Kokkuvõttes **veenis Rothschild (või tema kolleegid) Roosevelti FEDi päästmiseks vastu võtma seaduse, mis lubas Rothschildilkonfiskeerida kogu Ameerikas eraomanduses oleva kulla ja devalveerida 70% võrra paberraha, mis anti ameeriklastele selle kulla eest.** Nendel 18 000 tonnil kullal oli tol ajal väärtus umbes 20 miljardit dollarit*, **mis võeti inimestelt keset elu halvimat majanduslangust**, mis oli kindlasti üks julmemaid ja ebainimlikumaid tegusid, mida tol ajal oli võimalik teha. **Föderaalreservi pangale oli oodata kullapaanikat ja kogu see tegu oli lihtsalt FEDi finantskrahhi ärahoidmiseks – hinnaga, et rahvas muutus veelgi vaesemaks ja Suur Depressioon venis pikemaks.[30][31][32][33]**

** 32 150 untsi tonni kohta @ 35 dollarit untsi kohta. (ligikaudu 1 miljon dollarit tonni kohta) korrutatud 18 000 tonniga. Täna on see kuld väärt umbes 1700 dollarit untsi kohta, ehk umbes 50 miljonit dollarit tonni kohta, korrutatud 18 000 tonniga = ligikaudu 1 triljon dollarit.*

Leger Entry: 1 triljon dollarit tänapäeva vääringus

(12) USA 1934. aasta hõbeda ostmise seadus

Nad ei peatunud seal. **Järgmisel aastal, 1934. aastal, rakendas president Roosevelt järjekordse korralduse number 6814, „The Silver Purchase Act", milles sätestati kogu USAs oleva hõbeda konfiskeerimine ja tohutu programm hõbeda ostmiseks avatud turult peaaegu kolmekordse hinnaga võrreldes tollase turuhinnaga.** Igasuguse ratsionaalsuse seisukohalt oli see tegevus veider. USA valitsus tõepoolest natsionaliseeris USA hõbedavarud, kuid ostis selle hõbeda ameeriklastelt vana hinnaga 0,45 dollarit. **See tegevus tõmbas suure depressiooni ajal kokku miljardeid nappe valitsuse rahalisi vahendeid, kui enamik ameeriklasi nägi vaeva, et ellu jääda ning vältida nälga ja pankrotti.**[34]

Pärast seda **jõustas Roosevelt veelgi kummalisemalt seaduse teise osa, mis kohustas riigikassat ostma hõbedat vähemalt 1,29 USA dollariga untsist, mis oli peaaegu kolm korda kõrgem kui toonane turuhind, mida Ameerika kodanikud said**. Seadusandlusega lubati riigikassal eelkõige osta hõbedat „*välisriikidest*" avatud turult – New Yorgi futuuribörsil. Kuid see seadus oli täiesti kummaline, sest selliseid oste ei olnud kunagi toimunud ega toimukski. Isegi hullumeelne inimene ei kulutaks raha, et osta midagi hinnaga 1,29 dollarit, kui see kaup oli maailmaturul kõikjal laialdaselt saadaval hinnaga 0,45 dollarit. Mis siis tegelikult seda uut poliitikat ajendas?

Selle ajani oli Hiina oma valuuta puhul juba sadu aastaid olnud hõbedastandardil, mis oli ainus väärismetalliga täielikult tagatud valuuta maailmas ja mis oli vastutav kindla ja stabiilse majandusliku baasi loomise eest, võimaldades Hiinal pääseda kogu ülejäänud maailma laastanud Suurest Depressioonist. Ameerika hõbepoliitika andis muidugi hävitava löögi sellele sajanditepikkusele stabiilsusele, sest ameeriklased ei ostnud hõbedat välisriikidest avatud turult, vaid ainult Hiinas Ameerika pankade, nagu Citibank, Morgan ja Chase, kaudu, sest need olid Hiina ekspordieeskirjade suhtes immuunsed. **Need USA agendid pakkusid hiinlastele oma hõbeda eest kolm korda kõrgemat turuhinda, mille tulemuseks oli loomulikult hõbedatulv, mis voolas nendesse pankadesse ja sealt edasi Ameerika Ühendriikide sõjalaevadega USAsse.** Olen näinud ajaloolaste väiteid, et Hiinal oli umbes 1 miljard untsi hõbedat, mis tol ajal moodustas 1/3 maailma varudest, kuid see ei vasta selgelt tõele, sest ainuüksi Shanghai kaotas kuus pool miljardit untsi ja Hiina pangad, mille valuuta oli tavaliselt 60% ulatuses hõbedaga tagatud, langes alla 4%.[35][36]

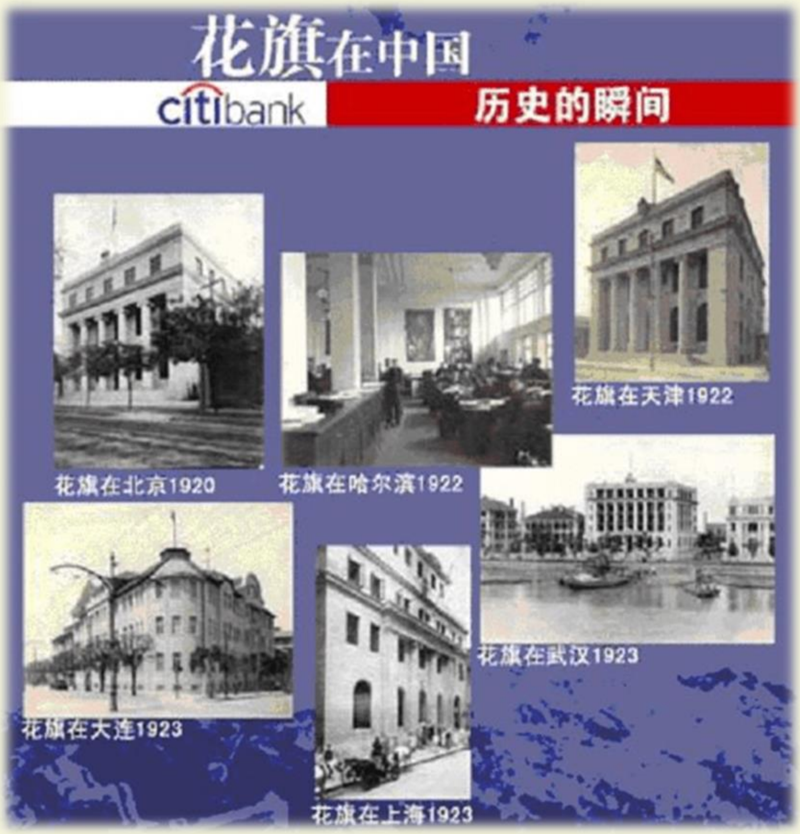
Tähelepanelik lugeja peaks märkama, et selle mõistatuse kõige olulisem osa on puudu. Võtame kokku: (1) USA valitsus ostis üles kogu USAs erakätes oleva kulla, seejärel andis kogu selle kulla tasuta kingituseks Rothschildile ja teistele FEDi juudi omanikele. (2) Seejärel ostis USA valitsus kogu USAs oleva hõbeda ja kinkis selle samuti Rothschildi FEDile. (3) Seejärel kehtestas see poliitika, mille kohaselt USA riigikassa ostis kogu Hiinas oleva hõbeda kolmekordse maailmaturuhinnaga ja kinkis kogu selle hõbeda Rothschildi FEDile. See osa, mis on puudu, on raha. See toimus keset kõige raskemat depressiooni, mida eluajal ei ole olnud, inimesed nälgisid, USA valitsusel ei olnud raha ja nii valuuta kui ka FED olid kokkuvarisemisohus. Kuidas sai Roosevelt endale lubada kogu selle väärismetalli kokkuostu ja selle kinkimist mõnele juudi pankurile? Lihtne. Nad laenasid talle raha, trükkides paberit ja kogudes mitte ainult põhisummat, vaid ka intressi. **Rooseveltil ei olnud raha, et osta Rothschildile jõulukingitus, seega laenas Rothschild**

Rooseveltile raha – intressiga, et osta oma kingitus.Ja nii läks USA 1933. aastal 33 miljardi dollari ulatuses võlgadesse.[37] Ei ole võimalik täpselt hinnata USAst või Hiinast väljavõetud hõbeda koguväärtust, nii et ma ei tee siinkohal mingit leger-kirjet.

Leger Entry: 0 miljardit dollarit tänapäeva dollarites

Võib tekkida küsimus, miks ei püüdnud FEDi juudi pankurid ka kogu Hiina kulda üles osta. Neil polnud seda vaja, sest mõned nende lähimad sõbrad olid juba sellel teel. **Vt Citibank, allpool.**

(13) Citibank – Suur kullaröövel

Hiinlased on alati varunud kulda, individuaalselt, kui tagatist, ja kindlasti tegid nad seda 1902. aastal, kui Citibank tuli Hiinasse pankroti äärel ja vajas nutikat viisi oma varade taastamiseks. Citi leidis selle. Pank reklaamis kogu riigis, et kullapatareid ei ole turvaline hoida voodi all sokis, **ja suutis veenda vähemalt 100 miljonit hiinlast oma kulda Citibank'is hoidma, kus see oleks turvaline.Pärast enam kui 40 aastat, kui sõjapilved olid kogunemas, laadis Citi kogu selle Hiina kulla sõna otseses mõttes kümnetesse USA sõjalaevadesse ja sulges oma uksed, ilma et oleks isegi hüvasti jätnud.** Kuld oleks muidugi kõik üle antud FEDile paberi eest. **Inimesed üritavad tänapäevalgi veel oma kulda Citibankilt tagasi saada.** Kuna dokumendid on ümberlükkamatud, on USA kohtud lubanud kohtuasju esitada, kuid tingimusel, et hagejad

peavad kohtuprotsessidele isiklikult ilmuma. Pole probleemi, kuid Ameerika Ühendriikide konsulaadid Hiinas keelduvad neile inimestele USAsse reisimiseks viisasid väljastamast. Ei reisiviisasid, ei kohtuvaidlusi Citibanki vastu, ei Hiina kulla tagastamist. **Kuld anti muidugi USA FEDile üle paberi eest.**

Selles loos on veel palju muudki, sest Citibank tegi sama trikki võib-olla tosinas riigis. Kui see toimib ühes kohas, siis peaks see toimima igal pool. Samal ajal, **1902. aastal, kui Citi (International Banking Corporation) end Hiinas registreeris, avas ta pangandustegevuse ka Manilas, Kalkuttas, Singapuris, Yokohamas, Brasiilias, Argentinas ja teistes riikides.** Argentinas vihati Citibanki nende kullavarguste eest nii väga, et 1927. aastal kostis rühm ohvriks langenud „kliente" nii Citibanki kui ka Bostoni panga peakorterite õhkimisega, ning nad vihkasid USA valitsust (ja ameeriklasi üldiselt) Citibanki kaitsmise eest nii väga, et nad pommitasid ka USA saatkonda ja Ford Motor Company'd. Ignoreerides vargusi kõigist teistest riikidest, **oli ainuüksi Citibanki (ja Chase'i ja Morgani) poolt Hiina kodanikelt varastatud kulla kogus kümnetes miljardites, mis hõlmas ajavahemikku 1902-1949**, kuid seda on peaaegu võimatu täpselt välja arvutada ja ma ei tee selle jaoks ühtegi leger-kirjet.

Legeri Entry: 0 triljonit dollarit tänastes dollarites

(14) Suur kullarööv – II osa – USA FED

See on üks maailma ajaloo kõige hämmastavamaid pettusi, mis **on kunagi toime pandud**, mis näib olevat kustutatud kõigist meie ajalooraamatutest, nii et ma kahtlen, kas üks inimene miljonist teab sellest midagi. Nagu kõik head pettused, oli ka see lihtne: **Alates 1932. aastast kuni Teise maailmasõja alguseni levitasid USA valitsus ja juudi meedia kogu maailmale ekstravagantselt hirmu, et kas Jaapan või Saksamaa tungib igasse riiki ja rüüstab paratamatult kõik nende kesk- ja kommertspangad.**

Lahenduseks pakuti, et kõik maailma riikide pangad peavad kogu oma kullavarud andma USA FEDile hoiule, kuni sõda on lõppenud. Ja nad tegid seda. *New York Times* registreeris iga päev ustavalt miljonite dollarite kulla vedu kõigist neist riikidest USAsse. Ühes *NYT* artiklis väideti, et 1938. aastal sõitis USA-sse seitse USA mereväe hävitajat, mis olid koormatud 125 000 tonni Hiina kullaga, ja see oli üks paljudest sellistest. **Neid „*hoiuseid*" tõendasid USA riigikassa poolt välja antud kullatunnistused, kuigi tegelikult läks kuld USA FEDile.**

$2,623,900 GOLD ARRIVES.

Reserve Bank Reports Receipts From Canada and China.

The Federal Reserve Bank of New York yesterday reported the receipt here of $1,682,900 gold from Canada and the arrival at San Francisco of $941,000 gold from China.

Foreign exchanges continued quiet, but were generally reactionary. Sterling fell 1¼ cents to $5.15¼, the franc was again unchanged at 6.60¼ cents, guilders cheapened 3 points to 67.67 cents, belgas 2 points to 23.40 cents and Swiss francs 1 point to 32.39 cents. The mark was off 3 points to 39.54 cents, the lira down 4 points to 8.53 cents and the Canadian dollar dropped ¼ cent to 1-32 cent premium.

The New York Times
Published: April 14, 1934

IMPORTS OF GOLD MOST SINCE MARCH

Conditions Abroad Cause a Demand for Dollars and Lift November Transfers.

TOTAL IS $112,912,700

Monetary Stock of Metal of Nation Sent to Record Total of $8,076,000,000 Nov. 21.

Unsettled financial and political conditions abroad in November caused a demand for dollars, which resulted in severe weakness in foreign exchanges and a subsequent movement of gold here not equaled since March. Imports of gold totaled $112,912,700, while no exports were reported, compared with imports of $6,850,900 and exports of $1,004,800 in October. In November a year ago $1,659,299 in gold was exported and none was received.

Of the gold shipments here in November, $66,636,700 came from France, $12,759,600 from Belgium and $10,423,000 from India.

Earmarked gold was increased slightly, gaining $337,500 in the month, following a reduction of $307,900 in October, and compared with a drop of $1,015,916 in November, 1933.

Gold arriving at San Francisco totaled $605,000 in November, all from China, contrasted with $49,000 in October and none a year ago.

The net gain in the monetary gold stock, which, incidentally, touched a new high mark of $8,076,000,000 on Nov. 21, was $113,580,200 for the month, compared with one of $6,203,000 in September and a loss of $673,383 in November, 1933.

Movement of gold through the Port of New York in November:

Country.	Imports.
Belgium	$12,759,600
Canada	9,313,500
Colombia	2,103,600
France	66,636,700
Great Britain	3,754,000
Guatemala	24,200
Holland	7,935,600
India	10,423,000

Gold shipments here for November compared with those of the corresponding month in the previous five years, all figures based on the new price of $35 an ounce for gold:

Year.	Imports.	Exports.	Excess.
1934	$112,912,700	......	$112,912,700
1933	......	$1,659,299	*1,659,299
1932	26,031,155	14,161	26,016,994
1931	16,215,083	1,319,336	14,896,747
1930	35,467,331	8,165,967	27,301,364
1929	4,657,975	42,524,351	*37,866,376

*Excess exports.

The New York Times
Published: December 1, 1934

Federal Reserve Bank Reports Receipt Here Of $6,120,500 Gold From Abroad in One Day

Engagement of $1,650,000 gold in England for shipment here was reported yesterday to the Federal Reserve Bank of New York, which also noted receipt here of $6,120,500 in gold, the largest single day's arrival in two weeks. The total included $2,545,200 from Canada, $2,005,100 from Switzerland, $1,461,500 from Australia and $108,700 from India. The bank also reported the arrival at San Francisco of $292,000 gold from China and $97,000 from Australia.

Included in the receipts here yesterday was the gold from Australia that had arrived in Boston on Wednesday and been forwarded to this city by armored car. The truckload came through without incident and reached the bank early yesterday morning.

In its statement of gold transactions for the week ended on Wednesday, issued yesterday, the bank listed receipts here of $13,404,000 gold, of which $7,529,000 came from England, $2,546,000 from Canada, $2,008,000 from Switzerland and $1,321,000 from India. It reported that $430,000 gold had been received in San Francisco during the week, $138,000 coming from Australia and the remainder from China.

The course of the foreign exchanges yesterday was mixed, with sterling again slightly weaker but most other currencies firm. The pound dropped 1-16 cent to $4.89 7-16. France rose 1-16 point to 4.65¾ cents, guilders were up 4 points to 54.70 cents, belgas gained ⅛ point to 16.86¾ cents and Swiss francs advanced ¼ point to 22.82 cents.

The New York Times
Published: February 19, 1937

GUATEMALA SENDS GOLD.

$11,300 Added to Earmarkings—$877,000 Sent to Chile in Week.

The Federal Reserve Bank reported the arrival here yesterday of $11,300 in gold from Guatemala to go into the stock held under earmark for foreign account. No exports of the metal were made.

In its statement for the week ended on Wednesday, the bank reported exports of $877,000 in gold to Chile, and no imports. There was, however, a gain in the monetary gold stock through the release of $1,577,000 earmarked gold. San Francisco received $230,000 in gold from China.

The New York Times
Published: September 21, 1934

No gold transactions were reported locally yesterday but the Federal Reserve Bank of New York received word from San Francisco of the arrival there of $814,000 gold from China. The Reserve Bank's weekly summary of gold transactions up to Wednesday showed a net gain of $9,443,000, resulting from imports of $11,725,000 gold received at New York and $211,000 received at San Francisco from China, offset by the earmarking of $2,493,000. The gold earmarked had been received here from Colombia. Other imports received here were $3,366,000 from Canada, $3,146,000 from India, $2,152,000 from England, $416,000 from France and $152,000 from Jamaica.

The New York Times
Published: June 8, 1934

The New York Times

GOLD STOCKS HERE ROSE $1,396,000,000; 1934 Total $8,228,000,000, Is Largest in Weight and Dollar Value in History. DOLLAR UNCERTAINTY EBBS Revaluation and 'International Bullion Standard' Marked Year's Currency Events.

By Elliott V. Bell.

Siiski ei näi olevat ühtegi usaldusväärset juhtumit, kus see kuld oleks kunagi omanikele tagasi antud. Igal juhul teatas FED, et pakutud sertifikaadid olid kas võltsingud, millel olid ilmsed kirjavead ja muud vead, või et nad lihtsalt *„ei suutnud kinnitada sertifikaatide väljaandmist“* nende seerianumbritega ja keeldusid neid lunastamast. *Financial Timesi* ajakirjanik väitis:

„Nüüdseks on asi jõudnud punkti, kus võite minna mõnda New Yorgi, Londoni või Zürichi suurde panka, anda neile pool tonni kulda omanikutunnistuse vastu, kõndida 10 minutit ümber kvartali, astuda uuesti samasse panka ja nad eitavad, et on teid kunagi varem näinud, ning lasevad teid võltsitud tunnistuse esitamise eest arreteerida."

Kuid siis toimusid mõned väga kummalised sündmused. **Filipiinide džunglis avastati alla kukkunud LKA lennuk, mis sisaldas triljonite dollarite väärtuses samu sertifikaate, mis olid selgelt originaalid ja mitte võltsingud.** Pärast seda avastamist, sellega kaasnevat avalikkust ja nende sertifikaatide lunastusnõuete ilmumist sattus FED paanikasse, mis viis millegi tõeliselt veidruseni: FED otsustas ootamatult kogu oma kullavaru ümber sulatada ja uuesti valada, eesmärgiga "eelistada, et kõik kullakangid oleksid sama kujuga". Selgitusi ei pakutud, kuid tegelikult polnud neid ka vaja. Kümnete tuhandete tonnide kulla ümber sulatamine on suur, keeruline ja väga kallis ettevõtmine ning seda ei tehtaks kunagi rumalalal põhjusel, et muuta kangide kuju. Mis iganes oli FEDi väidetav eesmärk, peamine tulemus oli see, et **ümber sulatatud kuld ei sisalda enam oma algset märgistust, mis tähendab, et selle kulla algset päritolu ei olnud enam võimalik tuvastada.** Ja see tähendas, et keegi ei saanud kunagi tõestada, et FEDi valduses olev kuld oli kuld, mis oli tegelikult varastatud peaaegu igast maailma riigist.

Üks kuulus näide oli Hiina keskpanga kulla varud. **Kui Chiang Kai-Shek kaotas Hiina kodusõja ja põgenes Taiwanile, oli tema viimane tegu kogu kulla rüüstamine Mandri-Hiina keskpangast ja kommertspankadest ning ameeriklaste kaitse all tonnide kaupa kulla viimine Taiwanile.** Oma kaitse suurendamiseks veenis USA

Chiangi, et ta lubaks neil kulla USAsse *„hoiule"* võtta, juhuks kui Hiina ründab Taiwanit ja varastab *„tema"* kulla. **Seda kulda ei tagastatud kunagi.** Tegelikult madam Chiang vaidles, võitles, anus ja kaebas kaua pärast oma abikaasa surma ja kuni oma surmani USA valitsuse ja FEDi vastu *„tema"* kulla tagastamiseks. Ta ebaõnnestus ja asi suri. **Taiwanil ei ole täna sellest midagi teada.**

Tundub, et ei ole olemas ühtegi ühtset arvestust kõigi selle skeemi raames USA FEDile tarnitud kullasaadetiste kohta, kuid see pidi olema vähemalt kümneid, kui mitte sadu miljardeid, ja see toimus 1930. aastatel, nüüdseks juba peaaegu 90 aastat tagasi. Kui me eeldame, et kogu maailmas kogutud kogusumma on konservatiivselt ainult viis korda suurem kui USAs konfiskeeritud kogus, siis saame umbes 100 000 tonni, mis on tänaste hindade juures umbes 50 miljonit dollarit tonni kohta, ehk umbes 5 triljonit dollarit. **Kogu see kuld läks nende väheste juudi pankurite taskusse, kellele kuulub USA FED.**

Et see oleks täiesti selge: **Rothschild ja teised juudi pankurid sepitsesid plaani, et varastada sõna otseses mõttes kogu kullavarud kõikidest keskpankadest ja kommertspankadest kõikides maailma riikides.** Need juudid olid tol ajal teise maailmasõja õhutamise protsessis ja kasutasid selle hirmu oma plaani toetuseks. Nad kasutasid juudi meedia täielikku hirmu õhutavat propagandamõju koos USA Valge Maja ja riigidepartemangu ulatusliku kiusamisvõimuga ning USA sõjaväe sunnivõimuga, et sundida kõiki maailma keskpankasid ja kõigi riikide kommertspankasid andma oma kullavarud USA FED-ile „hoiule". Pärast sõda ei olnud mingit kavatsust seda kulda tagastada. **Peab olema selge, etUSA valitsus oli selles kuritegelikus jõleduses kaelani sees**, **tegutsedes juutide täitevjõuna ja maffiana**, kogudes ja toimetades kogu selle kulla mitte USA riigikassasse, vaid FED-ile, mis ei toonud Ameerika Ühendriikidele mingit kasu. USA valitsus lihtsalt täitis oma isanda käske.

Leger Entry: 5 triljonit tänapäeva dollarit

Kui palju kulda on maailmas?

Warren Buffett räägib umbes 175 000 tonnist, kuid tema hinnang on väärtusetu ja vähesed inimesed nõustuvad temaga. Tegelikkuses pärineb **tema hinnang juudi allikast Thompson Reuters**[38] ja seda tuleks põhimõtteliselt eirata. Hinnangud ulatuvad sellest tasemest kuni Gold Standard Institute'i hinnanguni, mis on üle 2,5 miljoni tonni. Osa probleemist seisneb selles, et kulda on kaevandatud tuhandeid aastaid ja keegi ei tea, kui palju seda seal on. Sama probleem esineb ka hinnangutes eri riikide kogu kullavarude kohta eri ajaloohetkedel.

USA Föderaalreservi käsilased üritavad vähendada oma 1930. aastate ülemaailmse kullavarguse mõju, alahinnates oluliselt tolleaegset kullavarude kogust USAs, ja on teinud sama enamiku teiste riikide puhul. Meil on ka vastupidine probleem, kus mõnede juudi niinimetatud „***ajaloolaste***" väidete kohaselt **röövisid natsid juutidelt kümme korda rohkem kulda kui neis riikides kokku oli.**

Oluline kõrvalmärkus: USA FED

Fort Knox on ümbritsetud 5000-voldise okastraadiga ja seda valvavad ka paramilitaarsed helikopterid. Lähedusse on ehitatud tornid, mis on varustatud kuulipildujatega. Vajadusel täidetakse ladustamisruumid mürgise gaasiga või ujutatakse üle. Elutagamissüsteem tagab elektrijaama, vee ja toidu kättesaadavuse. Allikas

2013 aastal ilmusid meedias uudised, mis USAs kiiresti maha suruti ja tsenseeriti, kuid mitte Euroopas, Saksamaa püüdluste kohta tuua oma kullavarud USA Föderaalreservist tagasi kodumaale. **Saksamaa valitsus oli hoidnud umbes poole oma kullavarudest *New Yorgi Föderaalreservi* hoidlas.Saksamaa keskpank otsustas kogu oma kulla koju tuua, kuid FED keeldus sellest, väites, et selline samm on võimatu ja et ülekandeks kulub aega kuni 2020. aastani.** Seejärel palus Saksamaa valitsus külastada FEDi hoiukambreid, et teha kulla inventuur ja kindlaks teha selle tegelik olemasolu, **kuid FED keeldus Saksamaal oma kulla uurimisest.** Põhjuseks toodi *„turvalisus"* ja *„külastajate jaoks pole ruumi"*. Pärast kindlat nõudmist selle kummalise sündmuste käigu suhtes saatis **Saksamaa lõpuks mõned töötajad FEDi, kellele lubati siseneda ainult hoiukambri eeskotta, kus neile näidati 5 või 6 kullakangi *„nende varade esindajana"*, kuid muud neil näha ei lubatud.** Saksa ametnikud naasid veelgi otsustavamalt, mille järel FED avas ilmselt ainult ühe üheksast hoiukambrist ja lubas sakslastel vaadata kulla kuhja märkimisväärselt kaugelt, **kuid ei lubanud neil siseneda ega puudutada.** Pärast korduvat nõudmist **sai Saksamaa tagasi väikese osa oma kullavarudest, kuid need saadeti Prantsusmaa keskpangast**, **mis kuulub samadele juutidele, kes omavad FEDi**.

Juba aastaid on spekuleeritud, et FEDil ei ole tegelikult palju või üldse kulda, et ta on selle maha müünud, laenanud või kasutanud laenude tagatisena. Tänapäeval on korduvalt väidetud, et kulda, mis väidetavalt on paljude riikide nimel hoiule antud, tegelikult ei eksisteeri. **Kellelgi peale FEDi töötajate ei ole tegelikult lubatud hoidlatesse sisse**

minna, et kulda näha või inventuuri teha, ja puuduvad tõendid, et kuld tegelikult olemas on.

Veelgi hullem on olukord Fort Knoxi väidetava kullavaruga, kus peaks olema hoiul kogu USA riigikassa kullavaru. Enamik inimesi usub, et Ft. Knox on valitsuse hoiulaegas, kuid kuigi see on ehitatud valitsuse maale, haldab seda FED ja kogu sisu kuulub FED-ile, mitte USA riigikassale. Alates Föderaalreservi süsteemi loomisest 1913. aastal on Fort Knoxi sisu kuulunud FED-ile, kuid seda valvab USA sõjavägi. Ja keegi ei tea, mis seal on.

Viimane audit ja viimane avalik külastus toimusid 1953. aastal, vahetult pärast Eisenhoweri ametisse astumist. Auditi ajal ei lubatud sinna väliseksperte ja auditi meeskond kontrollis vaid umbes 5% kullast. 70 aasta jooksul ei ole Fort Knoxis toimunud isegi inventuuri, rääkimata põhjalikust auditist. 1974. aastal lubati kuuel kongressiliikmel, ühel senaatoril ja ajakirjanikel siseneda Fort Knoxi, et oma silmaga veenduda, kas kuld on seal olemas või mitte. Ekskursioon näitas, et Fort Knoxis oli midagi, mis nägi välja nagu kuld, kuid see tekitas veelgi rohkem poleemikat. **Näha anti vaid väikest osa kullast ja üks kongressiliige avaldas raporti, milles väitis, et kindluses hoitavad kullakangid olid oodatust kergemad.Viimastel aastatel on mitmed USA poliitikud väitnud, et on suur tõenäosus, et ei Fort Knoxis ega FEDis kulda pole, ning nõudnud täielikku ja avalikku inventuuri ja kontrolli, kuid FED on sellest kindlalt keeldunud.**

Arvestades, et on peaaegu kindel, et USA FEDil ja riigikassal on vähe kulda, on palju spekuleeritud maailma kullavarude asukoha üle, mis eksisteerivad FEDis paberil, kuid mitte tegelikkuses. Ma ei tea, kus kuld asub, aga kui ma peaksin oletama, **siis arvan, et see on kõik sügaval Šveitsi mägedes,** sadades tunnelites, mis on puuritud sügavale kaljusse Rahvusvahelise Arvelduspanga (BIS) uue peakorteri alla, mis omakorda kuulub samale Rothschildile, kes omab FEDi ja mitmeid teisi Euroopa keskpankasid.

(15) Sõjasaak

See on teema, mis meie tähelepanu alla satub harva, kui üldse, välja arvatud püsivad lood sakslastest, kes juutidelt kunstiteoseid ja muid aardeid konfiskeerivad. **Aga ajalooline tõde on hoopis teine ja palju tõendeid viitab sellele, et sõja ajal tegid suurema osa või isegi kogu rüüstamise juudid**. Meid on ligi 85 aastat pidevalt süüdistatud, et sakslased rüüstasid kahe maailmasõja ajal juute, kuid selle kohta pole peaaegu kunagi esitatud ühtegi usaldusväärset tõendit, ja lähemalt uurides kuuluvad lood sakslaste juutide rüüstamisest samasse kategooriasse kui silmamunadega täidetud vannid ja juutide rasva sulatamine glütseriini valmistamiseks lõhkeainete jaoks. Kahtlemata toimub kõikides sõdades mõlema poole poolt rüüstamist, kuid nagu me näeme, **on just juudid need, kes on rüüstamisest kõige enam osa saanud, varjates oma kuritegusid massimeedia kontrolli abil.**

Iraagi Rahvusmuuseumi asedirektor Mushin Hasan istub 13. aprillil 2003 Bagdadis hävitatud esemete keskel. Muuseum oli rängalt rüüstatud. ***Allikas***

Ühe hiljutise näitena **on Iraaki täpselt kirjeldatud kui „*tsivilisatsiooni hälli*".Üks tulemus on see, et enne Ameerika Ühendriikide sissetungi oli Iraak täis arheoloogilisi artefakte, kunstiväärtusi, kirjarulle ja muid sajandite jooksul kogutud esemeid, millest paljud olid väga suure rahalise väärtusega, kuid ka tohutu ajaloolise tähtsusega.Kõik on kadunud.** Ameerika väed rüüstasid suurema osa riigist, kusjuures aruannete kohaselt on kõik Iraagi muuseumid tänapäeval täiesti tühjad. Väärtuslikke esemeid ja ajaloolisi artefakte varastati mitte ainult muuseumidest ja raamatukogudest, vaid ka eramutest. **Iraak rüüstati täielikult.** Avaldatud hinnangute kohaselt varastati Bagdadis, Mosulis ja teistes linnades asuvatest Iraagi muuseumidest vähemalt 200 000 kunsti- ja kultuurieset, millest paljud olid maailma ajaloo jaoks hindamatu väärtusega. USA valitsus väidab, et tegemist oli vaid mõne kurjategija tegevusega, mida ta ei kiida heaks, kuid faktid räägivad meile vastupidist **ning paljud neist esemetest on tõepoolest sattunud teistesse muuseumidesse ja juudi erakogudesse – muuhulgas ka Iisraelis ja mujal.** Sellele ei ole võimalik väärtust määrata, kuid suurusjärk on märkimisväärne ja see on vaid üks paljudest sellistest olukordadest.

Nõukogude Liit väidab, et USA ja erinevad juudid hoiavad ikka veel hindamatuid kollektsioone varastatud nõukogude kunstist, mille juudid konfiskeerisid, kui nad pärast ebaõnnestunud revolutsiooni Venemaalt põgenesid. USA ja juudid loomulikult lükkasid selle väite tagasi, kuid jäid siis valega vahele, kui uurijad avastasid dokumendid, mis tõestasid, et USA oli tõepoolest säilitanud tohutul hulgal kunstiväärtusi – mis olid selleks ajaks kadunud tavapäraste kahtlusaluste grupi erakogudesse. Oli ka dokumenteeritud teateid, et Teise maailmasõja lõpus tühjendas USA sõjavägi 24 vagunit

täis kulda, hõbedat ja mitmesuguseid kalleid Saksa kunstiesemeid, mille väärtuseks hinnati toona mitmeid miljardeid, esemeid, mida sakslased püüdsid kaitsta juutide ja liitlaste rüüstamise eest. Umbes samal ajal kadus Reichsbankist veel mitu miljardit kulda, mida pole kunagi arvestatud.

Euroopa aarete varguste üksikasjad on hämarad ja väga keerulised, koos nõuete ja vastunõuetega, mistõttu on lihtne ja ahvatlev jätta Saksamaa kohta käivad aaretejahi jutud kõrvale kui liialdatud sõjajutud. Viimased 70 aastat on meid siiski üle ujutatud lugudega sellest, et sakslased röövisid väärismetalle ja hindamatuid kunstiteoseid kogu Euroopas, eriti juutidelt, kuid lugu on palju suurem kui see. Esiteks, **pärast seda, kui juudid viisid 1917. aastal Venemaal lõpule bolševike revolutsiooni, rüüstasid nad kogu riigi, alustades kogu keskpanga kullast, mis saadeti USAsse, et maksta Jacob Schiffile revolutsiooni rahastamise eest.Kuid Venemaalt rüüstati palju enamat kui kulda, suhteliselt heal järjel keskklassile kuulus miljardeid väärismetalle, esemeid ja hindamatuid kunstiteoseid, aga ka praktiliselt kogu Romanovite– Vene kuningliku perekonna varandus.** Enamik sellest viidi riigist välja, suur osa sellest Saksamaale ja Austriasse, kui bolševike juudid Venemaalt põgenesid. Suur osa sellest rüüstatud varandusest ja kullast oleks peaaegu kindlasti sattunud täielikult London City juutide kätte. Ja on olemas märkimisväärne dokumentatsioon, mis tõendab väiteid, et USA ja juudid tõepoolest rüüstasid Saksamaad mõlema sõja lõpus tõsiselt. Arvestades operatsiooni Paperclip fakte, ei tohiks see kellelegi üllatuseks olla.

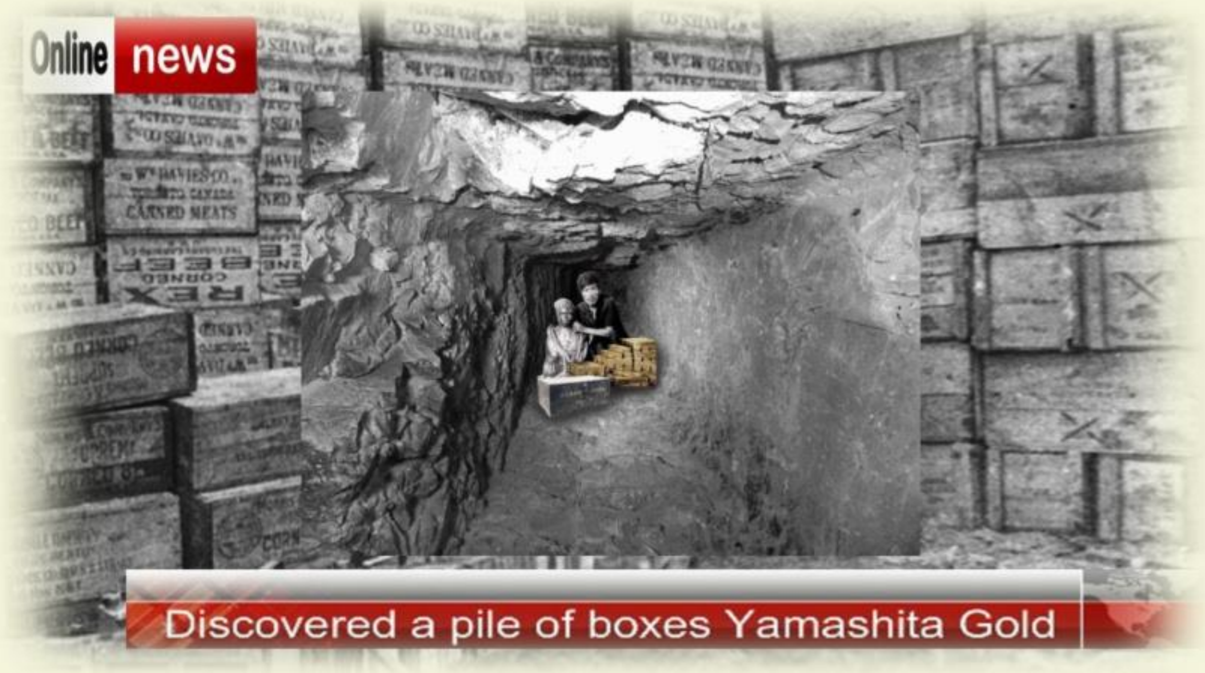
Kuid rüüstamise ja hävitamise osas oli midagi palju hullemat, kaks maailma ajaloo suurimat kultuurigenotsiidi tegu sooritasid kasaari juudid, ja mõlemad Hiinas, veel üks ajalooosa, mille nad on suutnud täielikult maha matta. See, mis meid siin puudutab, **on Hiina Suvepalee, Yuanmingyuani rüüstamine ja põletamine, mis sisaldas rohkem kui kümme miljonit parimat ja väärtuslikumat ajaloolist aaret ja teadustööd, mis on koondatud ühte kohta 5000-aastasest Hiina ajaloost.**

Juudid otsustasid Hiinat karistada nende oopiumist keeldumise eest, nii et Rothschild ja Sassoon said kuninganna Victoria loa ja kohustuse kasutada tema vägesid kogu kompleksi rüüstamiseks ja hävitamiseks [39], et nende sõnul ***„avada haav, mis ei paraneks kunagi"***. Kompleks oli nii suur (kaheksa korda suurem kui Vatikani linn), et selle rüüstamiseks ja põletamiseks kulus 7500 sõduril peaaegu kolm nädalat. See, mida ei saanud rüüstata, hävitati ja kogu massiivne palee põletati maha. **Rothschildid ja Sassoonid korraldasid selle maailma ühe suurima ajaloolise aardekogu tahtmatu varguse ja täieliku hävitamise vastumeetmetena Hiina vastupanu eest nende oopiumile.Kuuldes uudiseid, oksendas Hiina keiser verd ja suri varsti pärast seda.** Korduvalt ilmuvad mõned kõige hinnatumad esemed tänapäeval oksjonitele, alati juudi müüjate poolt. Saate aru, miks mitte kõik ei tunne juutide vastu kaastunnet, kui sakslased tõepoolest röövisid mõned nende kunstiteosed. Suurema tõenäosusega oli enamiku neist juudid kellegi teise käest rüüstanud.

Kuna meil ei ole võimalik saada vajalikke üksikasju, et dokumenteerida **juutide poolt kõigis nende revolutsioonides Venemaast edasi Egiptusesse, Hiinasse, Iraaki, Liibüasse ja ka ameeriklaste poolt nende nimel tehtud rüüstamist, eriti aga Saksamaal,** siis ma ei tee selle kohta sissekannet, vaid märgin selle lihtsalt ära, et registreerida suurusjärk ja rõhutada, et suur osa sellest, mida need juudid on varastanud, on hindamatu väärtusega.

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänapäeva dollarites

(16) Jaapani „Kuldne liilia

Kuidas Jaapan ja USA rüüstasid Hiinat II maailmasõjas operatsiooniga „Kuldne liilia“. Allikas

Kuid on veel üks rüüstamise küsimus, mis puudutab Jaapanit ja mis on veidi kurjakuulutavam ja omaette liigas võitjate sõjasaagi nõudmise osas. Tundub, et peaaegu kõik on teadlikud Saksamaa poolt toime pandud rüüstamistest, enamasti kujuteldavatest, kuid peaaegu keegi ei tundu olevat teadlik Jaapani poolt toime pandud peaaegu uskumatute rüüstamiste tohutust kataloogist. **Jaapan rüüstas tõepoolest mitte ainult keskpanku, vaid ka kõiki võimalikke varandusallikaid, kui nad rüüstasid Hiinat ja kogu Aasiat.Kuld, hõbe, juveelid, kunstiteosed, kõik, mis oli väärtuslik, rüüstati, sealhulgas eramajadest, ja saadeti Jaapanisse sissetungi varajases etapis.See teadmine on täielikult maha vaikitud, see ei ole kunagi jõudnud avalikkuse teadvusse, välja arvatud lühikesed möödaminnes tehtud kommentaarid.**

Tänapäeval on vähesed teadlikud Jaapani kapitulatsiooni tingimustest USA-le Teise maailmasõja lõpus. **Ei ole laialdaselt teada, et kui ameeriklased koostasid Jaapani**

kapitulatsiooni dokumente, keelasid nad konkreetselt sõjakahjude hüvitamise nõuded Jaapani vastu. Lepingu artikli 14 punkt b sätestas:

„Liitlasriigid loobuvad kõigist liitlasvägede reparatsiooninõuetest, muudest liitlasvägede ja nende kodanike nõuetest, mis tulenevad Jaapani ja tema kodanike poolt sõja pidamise käigus võetud meetmetest, ning liitlasvägede nõuetest okupatsiooniga seotud otseste sõjaliste kulude osas".

Tollane USA välisminister John Foster Dulles survestas ja sundis teisi liitlasi ja kõiki Aasia riike sellele kapitulatsioonilepingule alla kirjutama.Ainult Hiina ja Venemaa keeldusid alla kirjutamast.

Kuid miks ei saa hüvitisi maksta? USA ja juudid kasutasid sõjareparatsioone, et Saksamaa luudeni riisuda, jättes alles vaid riigi luustiku. **Jaapan oli igas mõttes palju hullem kui Saksamaa, miks siis see hämmastav heldus Jaapani suhtes?** Jaapanlased rüüstasid kogu Aasiat rängalt ja toimetasid osa sellest saagist koju, kuid kuna sõjasaagiks saadud saak rööviti üha kaugemale kodust, hakkasid jaapanlased oma saaki kokku koguma ja ladustama, et valmistuda hilisemateks suuremateks saadetisteks. Kahjuks hakkas Jaapan sõja edenedes kaotama kontrolli laevateede üle ja üleandmine Jaapanisse ei olnud enam turvaline võimalus. Eeldades, et USA lubab neil relvarahu eest Filipiinid endale jätta, otsustasid jaapanlased suurema osa röövitud kullast ja muudest varadest Filipiinidel maha matta. **Tänapäeval on piisavalt dokumenteeritud, et Jaapani ohvitserid lõid kümneid sügavaid ladusid koobastes või kaevasid maa-aluseid alasid, täitsid need röövitud varandusega ja hävitasid sissepääsud lõhkeainega.Samuti näib olevat tõsi, et kõik isikud, kes töötasid kogu selle saagi transportimise, väljakaevamise ja ladustamise kallal, maeti koobastesse, nii et ilmselt ainult kolm või võib-olla neli inimest teadsid kas ladustamise faktist või asukohtadest.** See oli Jaapani projekt "Kuldne liilia".**[40][41][42][43][44]**

On ilmnenud olulisi ja ümberlükkamatuid tõendeid, et ameeriklased olid "Kuldsest liiliast" teada saanud ning vangistanud ja piinanud ühte neist isikutest, kes paljastas vähemalt mõne leiukoha olemasolu ja asukohad. Kuna Jaapan võis pärast sõda vaevalt sellele rüüstamisele pretensiooni esitada ja kuna peidetud miljardid olid nüüd sisuliselt orvud, olid need ameeriklastele (ja juutidele) vaikselt lahkumiseks saadaval. Probleem oli selles, et see oli isegi ameeriklaste meelest suur kuritegu, sest see oli selgelt vargus pigem sõpradelt kui vaenlastelt, kes tahaksid oma vara tagasi saada. Ameeriklased leidsid täiusliku lahenduse – Jaapani kapitulatsioonilepingus sisalduv reparatsioonide kaotamise säte tähendaks tegelikult seda, et need riigid – ja nende kodanikud – loobusid oma nõuetest kogu Jaapani poolt röövitud varandusele, muutes seega ameeriklaste tegevuse „seaduslikuks", tingimusel, et kõik osapooled allkirjastavad lepingu. Ja kõik osapooled, välja arvatud Hiina ja Venemaa, olid tõepoolest sunnitud alla kirjutama.

Okupatsiooni eest vastutav kindral MacArthur teatas, et leidis *„suuri varusid kulda, hõbedat, vääriskive, välismaiseid postmarke, gravüürplaate ja … valuutat,*

***mis ei ole Jaapanis seaduslik*". Samuti oli olemas USA armee dokument, mis sisaldas avaldust, milles viidati *„nende aarete deklareerimata peidikutele [mis on] teadaolevalt olemas*". Ameerika okupatsiooniväed olid ilmselt avastanud vähemalt mõned Jaapani "Kuldse liilia" leiukohad, mis sisaldasid miljardite väärtuses kulda ja muid väärtasju. See on vaieldamatu, **ja on dokumenteeritud, et MacArthur tõepoolest külastas mõnda neist avatud paikadest ja hindas nende sisu.**

Jaapanlased rüüstasid iga riigi luuni ja maksimaalselt iga kodaniku, ja pole kahtlust, et väärtus pidi olema triljonites dollarites. Kuna me ei tea ei avastatud peidukohtade arvu ega väärismetallide osakaalu igas peidukohas, kasutan konservatiivset hinnangut, mille kohaselt saadi tagasi vaid 500 miljardit dollarit. Ja kuna puuduvad tõendid selle saagi sattumise kohta USAsse, veel vähem selle kohta, et seda oleks registreeritud USA riigikassas, võime kindlalt eeldada, et see koguti FEDi nimel. Me võime siinkohal kasutada ühte kahest meetmest. Kulla hind oli tol ajal umbes 35 dollarit untsist, praegused hinnad (2022) on umbes 1700 dollarit ehk umbes 50 korda, mis teeb praeguseks väärtuseks umbes 25 triljonit dollarit. Teine meetod on 500 miljardi dollari liitmine 5%-ga 72 aasta jooksul alates sõja lõpust, mis annab meile nüüdisväärtuseks umbes 15 triljonit dollarit. Ma kasutan väiksemat arvu. Pean siinkohal märkima, et tegelikult tagasi saadud summa on potentsiaalselt mitu korda suurem, kui ma siinkohal eeldasin. **Seagrave'i raamat „Gold Warriors" räägib kogu loo põhjalikult ja üksikasjalikult[45] ning seda tuleks pidada kohustuslikuks lugemiseks.**

Leger Entry: 15 triljonit dollarit tänapäeva dollarites.

(17) Aarete saar

1998.aastal koostas Edward Michaud suurepärase ajaloolise essee pealkirjaga „Corregidor The Treasure Island of WWII",[46][47] milles ta kirjeldas üksikasjalikult Filipiinide rüüstamist. Seda ei kutsutud tollal rüüstamiseks, kuid see oli seda. **Kui jaapanlased tungisid Filipiinidele, oli MacArthur sunnitud evakueeruma ja võtma varjupaiga Corregidori saarel, mille eel ta tegi kaks asja.Ta käskis hävitada kogu laskemoona ja sõjavarustuse, et neid jaapanlastele mitte jätta, ning ta kogus ja saatis ära kogu Filipiinide keskpanga varanduse ja kogu isikliku varanduse, mida kohalikelt elanikelt oli võimalik koguda, „et see saadetaks USA-sse turvaliseks hoidmiseks" ja vältimaks jaapanlaste poolt vältimatut rüüstamist.**

Michaud' aruande kohaselt **"koosnesid ainuüksi valitsuse väärtpaberid üle 51 tonnist kullakangidest, 32 tonni hõbekangist, 140 tonni hõbepeesosid ja -sentaavosid ning miljoneid paberkandjal riigivõlakirju, aktsiaid ja ettevõtte aktsiaid.Tsiviilvara … koosnes umbes kahest tonnist kullakangist eri suurusega valuplokkidena koos tundmatu hulga vääriskivide ja välisvaluutaga.** Kui saadi käsk linna evakueerimiseks, olid paljud paberite inventuurid ja arvestused veel puudulikud, kusjuures paljudele eraisikutele ei antud isegi kviitungeid nende väärtasjade kohta. Suur osa sellest oli ladustatud Malinta tunneli nime all tuntud suure maa-aluse kompleksi osadesse. Ülejäänud 51 tonni valitsuse kullakangidest, mis koosnesid 2542 valuplokist, igaüks 42 naela (20 kilo), ning ülejäänud paberraha ja väärtpaberid olid paigutatud Malinta tunneli kompleksi lõunapoolsetes mereväetunneli mitmes sisemises külgkoridoris.

"Praktiliselt kõik see laaditi kõikvõimalikesse suurtesse ja väikestesse laevadesse, mis olid kättesaadavad, ning kogu kogus viidi Corregidori, kus see lõpuks laaditi USA allveelaevadele ja viidi USAsse. Kõik, mida ei suudetud õigeaegselt ära viia, laaditi ülejäänud alustele, mis pukseeriti sügavamale vette ja uputati, see moodustas sadu tonne väärismetalle, millest osa võisid hiljem jaapanlased tagasi saada, kuid mille ameeriklased samuti tagasi said. Allveelaevad laaditi öösel, kui Jaapani lennukid ei saanud rünnata, ja sukelduti päevavalguse ajal ohutuse tagamiseks. Michaud arvas, et see Filipiinide aare transporditi USA rahapatta, kuid peaaegu kindlasti sattus see FED-i, kuna rahapada oli peaaegu olematu, tootes ainult odavaid metallmünte. Ta lõpetas oma essee väitega: „Sõja lõppedes anti see väärtpaberisaadetis ‚või vähemalt selle rahaline ekvivalent' hiljem Filipiinide valitsusele tagasi", kuid see väide on mõttetu. Ma ei ole näinud mingeid tõendeid selle toetuseks ja keegi ei saa sellist väidet esitada, sest enne jaapanlaste saabumist evakueerimispaanikas ei tehtud mingit täpset inventuuri ja keegi ei tea tegelikult, mida võeti. **Igal juhul ei ole ma vähestest kättesaadavatest faktidest näinud midagi, mis toetaks väiteid, et see rikkus oleks kunagi Filipiinidele tagasi antud**. See ei olnud sugugi ainus ega viimane selline juhtum Teise maailmasõja ajal.

Selles arvutuses ei ole ma arvestanud „*sadu tonne*" kulda ja hõbedat, mida ei laaditud allveelaevadele esimesel katsel, ning olen ignoreerinud kõigi muude varade väärtust peale 53 tonni kulla ja 175 tonni hõbeda. Jällegi suhteliselt tühine summa võrreldes teiste kuritegudega.

Leger Entry: 3,3 miljardit dollarit tänapäeva dollarites.

(18) Saksa tööstuslike varade konfiskeerimine

Tundub, et **maailma ajaloost on täiesti teadmata**, **et USA valitsus ja sõjavägi on vähemalt 85 aastat tegutsenud ja tegutseb tänaseni London City's tegutseva kasaari juudi maffia palgaliste varastena.** Saan siin esitada vaid väga lühikese kokkuvõtte paljudest väga pikkadest kriminaallugudest, millel on kohtus ellujäämiseks piisav dokumentatsioon.

See teema on liiga suur, et seda siinkohal käsitleda. **Ma olen üksikasjalikult kirjeldanud Esimese ja Teise maailmasõja aegseid konfiskeerimisi pikemalt e-raamatus, mis on rohkelt kommenteeritud viidetega, mida ma siinkohal ei ole esitanud.**[48] Ma soovitan teil tungivalt lugeda viiendat peatükki, et hinnata selle ulatust, mida tehti. Kogu Saksa tööstuslik – ja isegi isiklik – vara kogu maailmas konfiskeeriti USA sõjaväe poolt, peamiselt nende juudi pankurite nimel, kuigi ka USA ise ja tema kodumaised ettevõtted said sellest rikkalikult kasu. Jällegi, **kogusumma oleks olnud kaugelt triljonites dollarites – 1915. ja 1945. aastal, arvestamata enam kui 100 aastat ja 75 aastat kestnud kasumi akumuleerimist,** kuid maastik on nii lai, et ei ole võimalik isegi üritada usaldusväärset hinnangut anda, ja seega ei ole selle punkti kohta leger kirjet.

(a) Esimese maailmasõja aegsed konfiskeerimised

See ei ole ilmselt laialdaselt teada, kuid need samad juudi pankurid, kes kasutasid jällegi USAd oma *„täiturina"*, rüüstasid pärast mõlemat maailmasõda sõna otseses mõttes kogu Saksa tööstusvara – kogu maailmas. Selle ulatus oli kujuteldamatu. Ühe näitena võib tuua, et kogu Bayer'i ettevõte müüdi – juudi agendile – 5 miljoni dollari eest *„oksjonil"*, mis viidi läbi Bayeri peakontori trepil. **Bayer oli sel ajal üks maailma suurimaid ettevõtteid, mis tootis mitte ainult kemikaale, vaid ka suurt hulka ravimeid, sealhulgas aspiriini, mis oli sel ajal maailma kõige populaarsem ravim ja kõige väärtuslikum patent.Juudi jurist Seymour J. Rubin** kirjutas, et on *„selge ja kaalukas, et õigluse* huvides " peaks võitja või vallutaja konfiskeerima võidetu kogu vara ja rikkused.

Ja nad konfiskeerisidki. Nad võtsid ära mitte ainult kogu Saksa ettevõtte vara kogu maailmas, vaid praktiliselt kogu isikliku vara, mille loeteludes on näiteks *„kolm hobust"*, *„mõned seedripalgid"*, *„mõned vaibad"* ja muidugi pangakontod, väärismetallid, kunstiteosed. See kõik oli muidugi ebaseaduslik, kuid USA võttis vastu seaduse, mis lubas seda teha. Oli eriseadus, et *„iga saksa päritolu"* isik, kes oli mingil põhjusel vangistatud, liigitati vaenulikuks välismaalaseks ja tema vara konfiskeeriti täielikult, ja nii heitsid nad peaaegu iga sakslase mis tahes väljamõeldud süüdistusega vangi, sageli ainult kaheks või kolmeks päevaks, just nii kauaks, et neid klassifitseerida ja nende vara konfiskeerida. **See oli üks sõja peamisi eesmärke; võtta tervelt rassilt kõik nende varad, patendid ja omand, et suruda maha rahvas, mis oli muutumas liiga võimsaks ja juutidele liiga sõnakuulmatuks.**

Ei ole võimalik usaldusväärselt hinnata kõigi Esimese maailmasõja aegsete konfiskeerimiste koguväärtust. Ainuüksi USAs konfiskeeritud isiklik vara ulatuks tänastes dollarites umbes 60 miljardi dollarini, kuid see oli ainult ühe riigi isiklik vara ja kaugelt kõige väiksem osa konfiskeerimistest. **Saksamaa kogu maailmas konfiskeeritud ettevõtte vara koguväärtus ulatuks tänapäeval peaaegu kindlasti mitmetesse triljonitesse,** kuid üksikasju ei ole võimalik välja arvutada, seega ei ole leger kirjas.

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänastes dollarites

(b) Operatsioon „Paperclip" – Teine maailmasõda

See oli kahtlemata maailma ajaloo suuruselt teine ja kõige ulatuslikum vargus, mida ületas vaid juutide poolt sajand varem toimepandud India rüüstamine. Nagu Esimese maailmasõja puhul, konfiskeeriti taas kogu Saksamaa varad üle maailma, kuid seekord oli see aastatepikkune plaan, mis algas juba enne sõda.**[49]** Juudid, kes tol ajal kontrollisid Ameerika Ühendriike, olid korraldanud tuhandete meeskondade ja kümnete tuhandete inimeste, kes sageli olid vaid mõne meetri kaugusel sõjaväest, sisenemise Saksamaale sõja lõpus, ja nad võtsid kaasa tõesti kõik. Nad tulid lainetena ja mida üks laine ei võtnud, võttis järgmine. Nad tühjendasid kõik ettevõtete raamatukogud, kõik uurimisasutused, kõik patendiametid, kõik tehased ja võtsid lihtsalt kõik endale. Isegi Kongressi Raamatukogul oli oma välismissioon, mille ülesandeks oli leida ja konfiskeerida kõik Saksamaal avaldatud raamatud ja ajakirjad, mis võisid olla huvipakkuvad Ameerika ettevõtetele või teadusringkondadele.

Ühel juhul pani Saksa patendiamet mõned oma salajasemad patendid 1600 jala sügavusse kaevandusse, kuid ameeriklased leidsid need ja konfiskeerisid kogu sisu USA „*sõjareparatsioonidena*“. Konfiskeeritud enam kui 800 000 Saksa patendi väärtuseks hinnati üle 30 miljardi dollari, mis tänapäeva rahas oleks üle triljoni dollari. Nagu ma eespool mainisin, said Ameerikas registreeritud ettevõtted sellest suurt kasu, **kuid paljud neist „*Ameerikas registreeritud*“ ettevõtetest kuulusid juutidele või olid nende kontrolli all, ning Euroopa juudi pankurid ja töösturid võtsid endale kogu vara, sealhulgas keemiatööstuse ettevõtted nagu I. G. Farben, autotootjad nagu Volkswagen, suured lennukitootjad nagu Dornier ja Messerschmitt ning farmaatsiaettevõtted nagu Hoescht.** Ja see lühike loetelu ei hõlma isiklikult konfiskeeritud kunstiteoseid, kulda ja hõbedat, vääriskive ja muid väärisesemeid. Taaskord riisuti terve rahvas paljaks, kuid seekord palju julmemalt kui Esimeses maailmasõjas, ja sel juhul tapeti enne, pärast ja kaua pärast rüüstamist erinevatel viisidel 12–15 miljonit sakslast. Surnud sakslased ei räägi oma kannatustest, kuid elusad juudid on 75 aastat rääkinud lugusid sellest, kuidas sakslased neid rüüstasid. Tõde on hoopis teine. **Saksamaa rüüstamine pärast Teist maailmasõda oli nii ulatuslik ja laiaulatuslik,** et seda ühte kategooriat ei saa jätta raamatupidamisarvestusest välja. Seetõttu kannan raamatupidamisarvestusse 10 triljoni dollari suuruse summa tänapäeva vääringus, mis on minu arvates kergesti põhjendatav ja ülimalt konservatiivne summa.

Leger Entry: 10 triljonit dollarit tänapäeva vääringus

(19) Naftat tootvate riikide kaaperdamine

Süüria ametliku uudisteagentuuri SANA foto näitab USA sõjaväe tankerautot, mis salakaubana veab Süüria naftat Hasaka provintsist Iraagi territooriumil asuvatesse USA baasidesse 6. detsembril 2022. Allikas

Ei tundu, et oleks laialdaselt teada või tunnustatud, et Iraak ja Liibüa olid Euroopa juutide poolt sõna otseses mõttes kaaperdatud, kasutades selleks täitevjõuna USA sõjaväge. Mõlemad riigid on üle võetud, paigutatud on marionettvalitsused, uued juutide eraomanduses olevad keskpangad ja vähemalt Iraagi puhul on peaaegu kõik äriettevõtted saanud „*uued omanikud*". **Iraagi puhul eraldasid juudi pankurid endale 65% Iraagi naftast – tasuta, jättes Iraagile ainult 35% oma naftatoodangu tuludest**. Pealegi ei mõõdeta suurt osa Iraagist eksporditavast naftast, nii et keegi ei tea tegelikult, kui palju Iraagi naftast selle meetodiga otseselt varastatakse. Ainult mõõdetud kogus jagatakse 65/35. **Liibüa puhul konfiskeerivad kogu nafta samad juudi pankurid, taas USA sõjaväe püsiva jõu abil.** Olen seda üksikasjalikult käsitlenud varasemas artiklis, mida soovitan teil lugeda. [50] Süürias ei suutnud nad kogu riiki üle võtta Venemaa kohaloleku tõttu, kuid USA sõjavägi suutis nende samade pankurite nimel Süüria naftaväljad täielikult oma kontrolli alla võtta. **Süüria ei saa täna, nagu Liibüagi, oma nafta müügist mingit tulu.**

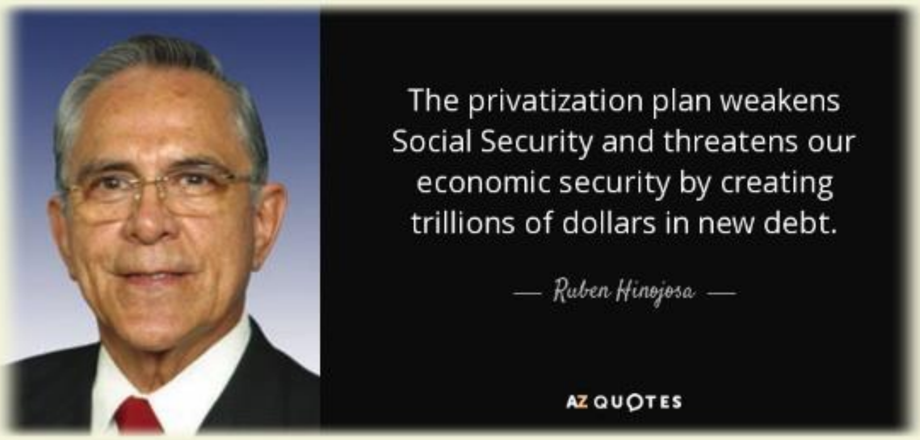
Veelgi enam, **London City juudi maffia** on rajanud oma eraomanduses olevad keskpangad **Iraagis ja Liibüas** ja kavatseb sel viisil neid kahte riiki veel triljonite ulatuses rüüstata. Ka Iraagis on suurem osa või isegi kogu kasumlik äritegevus nende samade inimeste kätte läinud. Puuduvad andmed, mille alusel hinnata nende sekundaarallikate rüüstamise ulatust.

On äärmiselt oluline märkida, et Iraagi, Liibüa ja Süüria naftaväljade kaaperdamine toimus täielikult USA sõjaväe poolt, kes tegutses pankurite eraarmeena.[51] USA valitsus kandis kogu sõdade kulud – triljoneid dollareid, mis laenati intressiga samadelt juutidelt –, võttis enda kanda kõik lahinguväljal langenud ja on sellest ajast peale tegutsenud juutide „*omandiõiguse*" täieliku sõjaväelise jõuorganina – **ilma et see tooks Ameerika Ühendriikidele mingit kasu. Kogu raha ja poliitiline eelis on läinud London Citys asuvatele kasaari juutidele**. USA valitsus täidab lihtsalt oma isanda käske.

Keskmised naftahinnad on tuntud kui raskesti arvutatavad, kuid viimase aja kohta olen võtnud inflatsiooniga korrigeeritud keskmise hinna 80 dollarit barreli kohta. Iraagi toodang oli ajalooliselt umbes 3,0 miljonit barrelit päevas, nüüd kuni 3,5 miljonit, seega umbes 300 miljonit dollarit päevas, millest 200 miljonit võtavad endale London City juudi pankurid. Seni umbes 1,5 triljonit dollarit. Liibüa toodang langes pärast sissetungi nullini, kuid on sellest ajast alates olnud keskmiselt umbes 1,5 miljonit barrelit päevas, mis teeb seni umbes 450 miljardit dollarit. Süüria on tootnud 500 000 barrelit päevas, millest juudi pankurid võtavad endale kogu tulu. Seni kokku umbes 150 miljardit dollarit. Kui need kolm kokku liita, saame seni umbes 2 triljonit dollarit, või umbes 3 triljonit dollarit, kui arvestame 5% liitintressi.

Leger Entry: 3 triljonit dollarit tänapäeva vääringus

(20) Erastamine, 1. Osa

Erastamise kava nõrgendab sotsiaalkindlustust ja ohustab meie majanduslikku turvalisust, tekitades triljoneid dollareid uusi võlgu. -Ruben Hinojosa-

On neid, kes usuvad, et valitsuse teenuste või varade üleandmine erasektorile on tark samm, sest meile on öeldud, et valitsused on ülepaisutatud ja ebaefektiivsed ning erafirmad on peaaegu paratamatult palju efektiivsemad. Reaalses elus pole ma suutnud leida ühtegi juhtumit, kus see müütiline teooria oleks tõeks osutunud. Selle asemel järgib erasektor paratamatult sama teed **–kasumi maksimeerimist hindade tõstmise ja teenuste kärpimise** abil. Veelgi hullem, tundub võimatu leida näidet erastamisest, mis ei oleks varjutatud korruptsioonist ja seadusandjate ja valitsusametnike altkäemaksust. Näiteid ei ole raske leida. Ühendkuningriigis korraldasid meie juudi pankurist sõbrad Briti Raudtee erastamise, mille järel nad selle tühjaks imesid ja põhja ajasid, nii et Ühendkuningriigi valitsus pidi selle tagasi võtma ja üles ehitama. **Pärast raudteesüsteemi üles ehitamist ja selle stabiilselt ja kasumlikult tööle rakendamist said meie juudi pankurid uue võimaluse ja privatiseerisid selle uuesti.** See maksis Briti maksumaksjatele mitu miljardit.

Samuti korraldasid (või mõjutasid altkäemaksuga) need samad pankurid Royal Maili erastamise. Kuid vahetult enne müügihinna läbirääkimisi muutusid Royal Maili ametiühingud äkitselt juhtkonna suhtes vaenulikuks ja pakkusid välja pikaajalise täieliku streigi, mis õõnestas müügihinna aluse ja muutis Royal Maili eelseisva tõsise töövaidluse tõttu peaaegu väärtusetuks. Kuid siis, nagu võluväel, kui müük toimus palju madalama hinnaga, olid ametiühingud äkitselt jälle üsna rahul ja streiki ei toimunudki. Veel masendavam oli see, et mingil seletamatul põhjusel näis müügihind hõlmavat ainult postiteenuse väärtust ja jättis täielikult välja Royal Mailile kuuluva Londoni kesklinna miljardi dollari väärtuses kinnisvara. *„Seletamatu tähelepanematus*", kuid demokraatlikus ühiskonnas ei saa kedagi süüdistada. [52]

Kanadas, Ontario provintsis, müüsid valitsusametnikud 99-aastase rendilepinguga Põhja-Ameerika kõige tihedama liiklusega maantee 2 miljardi dollari eest. Mõni aasta hiljem müüsid uued omanikud 10% oma investeeringust mõnedele sõpradele 10 miljardi dollari

eest, mis tähendab, et Ontario valitsus müüs 100 miljardi dollari väärtuses vara 2 miljardi dollari eest. Veelgi hullem, uued omanikud tõstsid teemaksud nii kõrgeks, et kõik autojuhid püüavad kasutada teisi maanteid, tekitades selliseid ummikuid, et provintsil ei ole muud valikut kui ehitada uusi maanteid. **Kahjuks ei saa nad seda teha, kuna esialgse müügilepingu tingimused keelavad valitsusel ehitada uusi maanteid, et „*konkureerida*"vanadega, välja arvatud juhul, kui uued maanteed antakse üle „*uutele omanikele*"**.

Ameerika Ühendriikides maksis vanglasüsteem 20 miljardit dollarit aastas. Pärast vaid osa selle erastamist maksab sama süsteem Ameerika maksumaksjatele nüüd üle 80 miljardi dollari aastas, **kusjuures mõned vanglad on nii ebainimlikud, et kohtud on käskinud need sulgeda**. Ja see ei ole ainult vanglasüsteem, vaid ka tingimisi vabastamise süsteem ja palju muud, mis kõik riiki verest tühjendavad. **Kõigis Lääneriikides suruvad samad juudi pankurid ja nende sõbrad pidevalt peale peaaegu kõigi raha teenida võivate valdkondade erastamist.** Tavaliselt vallandatakse enamik töötajaid kulude vähendamiseks ja välditakse ka kõiki hooldustöid, mis ei ole hädavajalikud. Pikaajaliste „*rendilepingute*" puhul on teooria selline, et vara ise kannibaliseeritakse, nii et rendiperioodi lõpus, kui vara tagastatakse, on selle väärtus täpselt null. **See on kasumi maksimeerimise teooria erastamise tingimustes**. Kõikides Lääneriikides „erastatakse" aeglaselt kõik alates lennujaamadest ja vanglatest kuni hariduse, side ja transpordini ning igasuguste valitsusteenusteni, mis toob uutele rendileandjatele triljoneid kasumit **ja viib riigid aeglaselt pankrotti.** See on nii tohutu programm, mis hõlmab nii paljusid riike, nii paljusid infrastruktuure ja nii paljusid valitsusteenuseid, et selle rüüstamise mõistlikku hindamist on võimatu teha. Seetõttu ei tee ma selle kohta kirjet, kuid rõhutan, et siin toimuv rüüstamine – riikliku vara üleandmine mõne pangandustöötaja kätte – ulatub kümnetesse triljonitesse dollaritesse. [53][54]

Leger Entry: 0 triljonit tänapäeva dollarit

(20) Erastamine, 2. osa

Veelgi enam, selles erastamises, mida enamasti viiakse läbi otsese varguse vormis, on vähemalt sadu ja tõenäoliselt tuhandeid varjatud tegevusi. **Tuleb rõhutatult märkida, et enam kui 50 riigis, kus USA kukutas seadusliku valitsuse ja seadis ametisse kuuleka diktaatori, oleks väga kiiresti toimunud sama „erastamisprotsess", kus USA sõjavägi ja Välisministeerium määrasid uuele diktaatorile, millised osad tema riigi infrastruktuurist tuleb ära haarata.** Selle eest ei oleks makstud, ja selliseid juhtumeid on esinenud paljudes teistes riikides. Ühe näitena võib tuua, et algselt teatati NYT-s, seejärel aga igal pool kiiresti maha suruti, et pärast Jugoslaavia hävitamist anti George Sorosele ja Madeleine Albrightile kogu Kosovo sideinfrastruktuuri „*omand*" – **mille väärtuseks märgiti 800 miljonit dollarit.** Tõenäoliselt on kogu endine Jugoslaavia kannatanud sama saatuse all, kuid uudisekate on totaalne ja mingit teavet ei lubata lekkida. Kogu Iraak ja Liibüa on kannatanud sama tagajärje all ja paljud teised riigid on samas olukorras. Ilma selle nn „erastamise" maailmakaardita ei saa me kunagi teada tegelikku kogusummat, kuid see peab olema tohutu.55]

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänastes dollarites.

(21) Maailmapank ja IMF. Infrastruktuur ja võlg

See kategooria on veidi lihtsam kui eespool nimetatud. **Tavaliselt rahastavad meie juudi pankurid valitsuse laene eraviisiliselt või IMFi või Maailmapanga kaudu ning teevad seda siis, kui USA dollarite intressimäärad on madalal.** Seejärel suruvad nad riigile üha suuremat võlga peale, kuni see ületab igasuguse mõistliku taseme, seejärel lasevad USA FEDil tõsta intressimäärasid ja panevad need riigid tegelikult pankrotti. **Kuna riikidel ei ole raha oma laenude tagasimaksmiseks, võtavad meie juudi pankurid makse asemel infrastruktuuri.Nad võtavad ka põllumaad, mis on hiljuti juhtunud Ukrainaga, kuigi (juutide omanduses olev) meedia ei näi sellest teadvat.** Hiljuti ilmus meedias teade, et Rothschild pidi moodustama uue panga, et hoida kogu põllumaad, mis nende meetoditega konfiskeeriti. Kasaari-juudid tahavad ka vett, Nestle'i president väitis avalikult, et **"joogivesi ei ole õigus.See on kaup ja seda tuleks hinnata ja müüa nagu iga muud kaupa"**. Mõned aastad tagasi võttis GW tütar Jenna Bush oma juudi sõprade nimel tühise summa eest üle Lõuna-Ameerika suurima veekogumi omandiõiguse. **On riike, kus üle 70% kogu infrastruktuurist, sealhulgas raudteed,**

lennuliinid ja lennujaamad, laevasadamad, pangandus, põllumaa – ja vesi – ja palju muud on nende samade juudi pankurite omanduses London City's.Hea praegune näide on Kreeka.[56]

Olukord oli nii haletsusväärne ja pankurite ahnus nii võimas, et Kreeka oli sunnitud paigutama kogu riigi infrastruktuuri – kõik – „eraomanduses" olevasse Luksemburgi fondi, mis oli „täiesti väljaspool Kreeka valitsuse võimu või mõju". Selle väärtus oli umbes 3 triljonit dollarit ja see on kadunud selle hinnaga, mida pankurid otsustavad selle osade eest maksta – kui üldse midagi. **Ma kaasan sellesse kontokirjeldusse ainult Kreeka ja jätan tähelepanuta paljud kümned teised riigid, kes sattusid sellisesse olukorda juba 100 aastat tagasi.** Kindlasti on kogusumma paljudes kümnetes triljonites, kuid meil puuduvad üksikasjad, mille põhjal hinnata.57][58][59]

Leger Entry: 3 triljonit dollarit tänastes dollarites.

(22) Sõja rahastamine

Pole enam mingi saladus, et need samad juudi pankurid on tavaliselt rahastanud mõlemaid pooli enamikus, kui mitte kõigis lähiajaloo sõdades. Üldine konsensus on, et Iraagi sõda läks USA-le maksma umbes 2 triljonit dollarit,[60] ja Forbes väidab, et Liibüas oli maksumus 2 miljardit dollarit päevas,[61] mis kõik laenati FEDilt. **Me ei saa teada, kui palju raha on laenatud London City juudi pankuritelt, et rahastada kõiki**

lähiajaloo sõjalisi konflikte, ja seega ei saa me maksta intressi, kuid on äärmiselt oluline mõista, et need summad ei ole väikesed. Üks märk tegelikust maksumusest on see, et Briti Impeerium oli kunagi maailma valitseja, impeerium, üle mille päike kunagi ei loojunud, ja „*Britannia valitses* väga pikka aega *laineid*". **Kuid juudid surusid Inglismaa kahte sõtta, mida keegi ei tahtnud, ja lõpuks oli Suurbritannia pankrotis ja anus USAlt laene, et näljutada „*rahalist Dunkerque'i*"**. Inglismaa laenas kogu raha, et rahastada oma osa I maailmasõjas, ja kaotas 40% oma impeeriumist, et neid laene tagasi maksta. **Teine maailmasõda läks Suurbritanniale maksma ülejäänud impeeriumi ja jättis riigi tegelikku pankrotti.Esimene maailmasõda läks Suurbritanniale tänastes dollarites maksma umbes 7 triljonit dollarit, ja teine maailmasõda oli palju hullem**. Jällegi ei saa me täpselt teada, kui palju raha laenati juudi pankuritelt ega ka makstud intresside summat, kuid mõlema suurusjärk oleks olnud märkimisväärne, sest hinnanguline kulu kõigile riikidele oli tänastes dollarites ligi 50 triljonit dollarit.[62][63][64][65]

Me teame, et kui USAs puhkes Kodusõda, toetasid Londoni Rothschildid Liitu ja Prantsuse Rothschildid toetasid Lõunat. Kõik teenisid varandust ja 1861. aastaks oli USA 100 miljonit dollarit võlgu. Kuid meil ei ole teavet makstud intresside kogusumma kohta. **Me teame, et Rothschildid** (**Jacob Schiffi kaudu**) **laenasid 1905. aastal Jaapanile 200 miljonit dollarit, et rahastada nende sõda Venemaaga.** See oleks tänastes dollarites umbes 60 miljardit dollarit, **ja teine juudi pankurite rühm rahastas Venemaad samas ulatuses, kusjuures mõlemad pooled müüsid relvastust Rothschildi relvatehastest Saksamaal.** Sellisel juhul teame laenatud summasid, kuid ei ole teavet intresside tagasimaksmise summade ega sõjarelvade müügist saadud tulude ja kasumi kohta. Lihtsalt ei ole piisavalt avalikke üksikasju, et määrata kindlaks nende pankurite rikkuse suurenemine kõigi nende sõdade õhutamisest ja rahastamisest. Summa peab ulatuma kaugelt triljonitesse, kuid meil puudub usaldusväärne alus hinnangu andmiseks, seega ei ole leger-kirjet.

Teise maailmasõja lähenedes mitte ainult ei surunud need samad pankurid USAd sõtta, vaid laenasid ameeriklastele ka raha, et selle eest maksta. Teise maailmasõja lõpuks oli USA võlg 33 miljardilt dollarilt 285 miljardile dollarile kasvanud, ja seda kõike selleks, et aidata meie juudi pankurite sõpradel alustada ja pidada sõda, mida keegi peale nende ei tahtnud. See on isegi hullem, kui te ette kujutate. Need pankurid vajasid sõjas teisi riike, kuid ei tahtnud neile raha laenata, sest nende majandust ei peetud piisavalt riskivabaks, ja see kehtis ka Inglismaa enda kohta. Lahendus oli laenata raha USA-le, siis suruda ameeriklasi, et nad kõik need sõjalaenud annaksid, et hoida juudid õnnelikud mitte ainult sellega, et nad hoiavad kõiki riike sõjas, vaid ka sellega, et USA tegelikult garanteerib kõik nende võlad. Siit tuleneb 285 miljardi dollari suurune võlg, mis tänastes dollarites oleks umbes 12 triljonit dollarit. **Seda võlga ei ole kunagi tagasi makstud**; ei ole piisavalt andmeid, et dokumenteerida kogu intressi, mida juudi pankuritele sõja rahastamiseks maksti, ei USA ega kõigi maailma riikide jaoks, nii et see kirje ei saa leger-kirjet. Suuruselt ulatub see summa tänases vääringus aga kindlasti taas kümnetesse triljonitesse dollaritesse.

Legeri Entry: 0 triljonit dollarit tänastes dollarites.

(23) Minu valuuta, aga sinu probleem

Pärast Teise maailmasõja lõppu kehtestasid maailma suured riigid nn „kullastandardi", mis tähendas, et riik ei saanud trükkida rohkem raha, kui tal tegelikult kullareservides oli. Selle eesmärk oli säilitada stabiilsus ja vältida liigset rahaprintimist, mis oleks viinud inflatsioonini ja võinud hävitada rahvusvahelise rahasüsteemi – nagu juudid olid minevikus korduvalt teinud. Teoreetiliselt tuli kõik rahvusvahelised võlad tasuda kullaga, kuid praktikas oli see tülikas ja ebamugav. Kuna USA dollar oli suures mahus olemas ja oli – teoreetiliselt – täielikult tagatud, et seda saab igal ajal kulla vastu vahetada, arveldasid kõik riigid oma arveid lihtsalt USA dollarites. Kuid usk sellesse põhines lubadusel, et iga riik võib igal ajal oma USA dollarite positsioonid reaalse kulla vastu vahetada.

See süsteem toimis piisavalt hästi umbes 20 aastat, **kuni 1971. aasta alguseks oli USA tohutu finantssurve all, kuna ta oli laenanud tohutuid summasid oma sõjaliste hirmutegude rahastamiseks Vietnamis.** Viimane õlekõrs tuli siis, kui Prantsusmaa, kes ei olnud toimuvale pime ja oli mures USA võime pärast säilitada dollari väärtust, nõudis, et kõik tema dollarivarud vahetataks vastavalt kokkuleppele kulla vastu. USA kullavarud olid ebapiisavad, et seda täita, ja FED seisis silmitsi väga reaalse võimalusega, et kõik riigid nõuavad vahetust. Sellise surve all **kuulutasid juudi pankurid ühepoolselt maailma finantskokkuleppe kehtetuks, sundisid USA-d loobuma kullastandardis osalemisest ja FED keeldus vahetamast ühegi riigi välisdollarivaldusi kulla vastu.** Nii jäid kõik maailma riigid hoidma lugematuid triljoneid USA dollareid, millel ei olnud enam mingit kindlat või garanteeritud väärtust, kuid mis kindlasti odavnesid, kuna USA tõepoolest trükib tohututes kogustes dollareid oma Vietnami sõja rahastamiseks. Toona ütles USA rahandusminister John Connally maailmale: *„See on meie valuuta, kuid see on teie probleem*".

Kuna kõik riigid olid heas usus USA dollareid kogunud, kuid nüüd ei olnud neil võimalik neid võõrandada, ei jäänud neil muud üle, kui jätkata kõikide rahvusvaheliste tehingute tegemiseks sama, nüüd juba määramata väärtusega USA dollari kasutamist. See juudi röövkapitalismi üks tegu määras maailmale vapustava rahalise karistuse, hävitades teiste riikide valuutareservide väärtuse. Pärast kullastandardist taganemist (**Bretton Woodsi leping**) jätkas FED tohutute rahamahtude trükkimist, paisates Läänemaailma tugevasse inflatsioonispiraali. **Alates USA maksejõuetuse tekkimisest 1971. aastal kuni 1981. või 1982. aastani odavnes USA dollar enam kui 95%, mis** kujutas endast peaaegu kujuteldamatult suurt rikkuse ülekandmist kogu maailmast FEDi juutidele, sest kõik USA dollarit omavad riigid kaotasid oma välisvaluutareservides nii palju, samal ajal kui USA võlad jäid tugevalt odavnenud USA dollarites, millega maksti välisvõlg tagasi 5 sendi eest dollari kohta. 1971. aastal maksis USAs hea kodu vaid 25 000 dollarit. Aastaks 1976 maksis sama kodu üle 100 000 dollari ja 1983. aastaks oli hind umbes 250 000 dollarit. Need hinnad kajastavad täpselt USA dollari odavnemist selle kümnendi jooksul.

Kasu meie lemmik juudi pankuritele? Noh, kulla hind oli 1971. aastal, kui nad tapsid kullastandardi, umbes 40 dollarit untsist. Täna on see kuld väärt 1700 dollarit untsist. Teisest küljest on paberraha, mida kõik teised valitsused pidid tollal oma kulla asemel vastu võtma, sellest ajast alates odavnenud umbes 95%. Seda ei ole võimalik täpselt hinnata. Maailma riikide majandusele tekitatud finantskahju on vähemalt sadades triljonites dollarites, kui mitte tuhandetes triljonites. **Kahju on nii suur, nii laiaulatuslik ja nii kõikehõlmav, et seda on võimatu isegi mõõta.**

Kuid ärgem kaotagem peamist mõtet. Seda otsust ei teinud *„USA valitsus*" ega *„USA Rahandusministeerium*". Pigem tegid selle nende eest Rothschild ja teised FEDi ja London City juudi omanikud, et säilitada oma kullavarusid ja kaitsta nende väärtust. See oli lihtsalt järjekordne päästmine juudi pankurite jaoks, sel juhul kogu maailma suureks kuluks. Kui me vaid saaksime selle maksumusele numbri panna. Aga me ei saa.

Leger Entry: 0 triljonit dollarit tänastes dollarites.

Epiloog

„Maailma rikkaima mehe“ vandenõu

Nagu ülaltoodust võib järeldada, **ei ole maailma tegelik rikkus kunagi tulnud ettevõtete omandist, vaid sõdade rahastamisest, riikide keskpankade omamisest ning vargustest ja kuritegelikust tegevusest suurel rahvusvahelisel tasandil.** Juudi ettevõtete suur omandiõigus ei ole tänapäeval mitte rikkuse kogumise algus, vaid üksnes viimane samm selles protsessis. Nagu kogu organiseeritud kuritegevuse puhul, pärinevad **alguses täheldatud triljonid dollarid ettevõtete omandist vaid kuritegeliku kasumi reinvesteerimisest seaduslikesse ettevõtetesse.**

Eespool öeldu põhjal peaks olema selge, et sellised inimesed nagu **Gates, Buffett ja Bezos** ei ole kandidaadid maailma rikkaima inimese tiitlile. **Elon Musk oma väidetava 200 miljardi dollariga kvalifitseerub vaevu taskurahaks, inimesed nagu George Soros ja tema tühised miljardid ei kvalifitseeru isegi taskurahaks.** Meedia on meile aastakümneid valetanud ja saatnud meid valedesse kohtadesse vaatama. Tänapäeva juudi

väljaannetes on palju artikleid *„Maailma rikkaimad juudid*"[66] või *„Kõige mõjukamad juudid*"[67], kuid need on kõik jama, loetledes selliseid isikuid nagu Zuckerberg või Soros või Sheldon Adelson tipus olevaiks. **Kõik see ei ole juhuslik**; see on lihtsalt viis, kuidas juhtida tähelepanu kõrvale tegelikest raha- ja võimuallikatest, ning ehk ei ole üllatav, et iga ajaleht ja ajakiri, mis seda teemat puudutab, järgib sama mustrit. **Üllatav on see, et inimesed nagu Bill Gates ja Warren Buffett osalevad selles paroodias**, kui nad peavad nii selgelt teadma oma positsioonide tõde. Ükski neist meestest ei saa olla nii naiivne või ignorantne, mis kindlasti viitab vaikimise vandenõule.

Vahemärkusena olgu öeldud, et enamikul meestel, kes ehitavad midagi olulist, on peaaegu geneetiline tung seda oma järeltulijatele edasi anda, et luua ehk isegi väike peredünastia, mis võiks ajas jätkuda. Kuid kas keegi on märganud, et ainult sellistel inimestel nagu Bill Gates ja Warren Buffet ei ole sellist tungi ja nad on otsustanud kõik lõpuks lihtsalt ära anda? Miks ei ole selles nimekirjas ühtegi Rothschildi, ühtegi Sassooni, Kadoore ega Goldman Sachi? Kas see lõplik filantroopia on ainult gojide defekt? Me võime põhjendatult oletada, et see tendents tuleneb survest, ja minu kahtlus on, et see surve tuleneb rahastamisest tulenevatest kohustustest. See tähendab, et Gates ja Buffett ei loonud oma impeeriume täiesti iseseisvalt; minu oletus on, et neile pakuti ideid, planeerimist, palju rahastamist ja palju kiusavat juudi diplomaatiat, et nad oleksid saavutanud selle, mida nad tegid. Hind, mida tuleb maksta, on see, et sa ei võta seda kaasa, kui sa lähed. Üks asi, mida juudid ei finantseeri, on konkurents iseendale.

Suurte ettevõtete varanduse rajamine ja ülesehitamine ei ole tavaliselt kiire protsess. Alati on muidugi erandeid, kuid üldiselt võtavad asjad aega. Tavapärane tarkus, mis on ikka ja jälle tõeks osutunud, on, et „esimene põlvkond peab tegema midagi, ja teine põlvkond peab tegema midagi tõeliselt suurt". **Juudid, kes toimivad orgaanilise üksusena, võivad seda protsessi lühendada.** Mõelgem Indigo Books & Musicile, mida alustas juuditar Heather Reisman alles umbes 25 aastat tagasi, see tõi kaasa Kanada suurima sõltumatu raamatukaupmehe rahalise pankroti ja kõigi teiste konkurentide ülevõtmise või kõrvaldamise, kes äkki sattusid „rahalistesse raskustesse". Tänapäeval on Indigo Kanada ainus suur ingliskeelne raamatupoodide kett ning riigi suurim raamatute, kingituste ja erimänguasjade jaemüüja, kelle aastane käive on üle 1 miljardi dollari. Juudid kontrollivad raamatukirjandust ja võivad tagada, et teie raamatupoes ei ole varusid, kui te keeldute väljamüümisest. Nad kontrollivad ühiselt suurt osa rahastamisest ja turustamisest ning võivad sundida ülevõtmisi või pankrotti. **Juutide sihikindla rünnaku vastu ei ole mingit kaitset.Need inimesed tegutsevad nagu gängsterid ja neil on piiramatu rahastamine, et võtta tööstusharu üle peaaegu suvaliselt.**

Oluline on see, et nende sektorite ülevõtmiste planeerimine pärineb harva operatsiooni avalikust näost. Selle asemel on need sageli seotud osadega ülemaailmsest pikaajalisest plaanist neid sektoreid kontrollida. Ma käsitlesin seda mõnevõrra varasemas artiklis „Tänapäeva juudi korporatiivsed kangelased – Neitsi sünnitab kõik",[68] kus käsitleti Google'it, Facebooki ja mõningaid teisi. **On ilmne, et ei Zuckerberg ega Google'i kaksikud ei suutnud peaaegu koheselt luua maailma liidrit oma vastavas sektoris**. Sellise tulemuse saavutamiseks on vaja piiramatut rahastamist ning tohutut rahalist ja poliitilist survet, lisaks sihikindlat planeerimist ja

intensiivset meediatuge. See kehtib ka teiste, näiteks Wikipedia, Amazoni, Starbucksi ja paljude teiste kohta, kes näisid olevat väga lühikese aja jooksul peaaegu tühjalt kohalt maailma liidriteks tõusnud. Protsess on kõigil juhtudel olnud sama ja see kehtib kindlasti ka praeguse *„maailma rikkaima inimese"* Elon Muski kohta.

Tuleb vaid mõelda. Kasutades **Elon Muski** näitena, **näis mees olevat tulnud sõna otseses mõttes tühjalt kohalt ja ometi *„omab"* äkki maailma suurimat autotootjat.Musk alustas samal ajal agressiivset programmi kümnete tuhandete sidesatelliitide orbiidile saatmiseks ja siis SpaceX**, *„Elon Muski era kosmoselennufirma"*, Starshipi tegija, kes plaanib rahvusvahelise kosmosejaama missioone, mitte vähem. Siis on meil Musk, kes ostab Twitteri 44 miljardi dollari eest.

Viimase saja aasta jooksul on igaüks, kes on üritanud luua uut autofirmat ja brändi, sattunud katastroofidesse, kuid Muskil ei ole ilmselgelt tekkinud ühtegi lonkamist Tesla puhul, mis on äkki maailma lemmik. Selleks oleks vaja olnud ehk kümme aastat planeerimist ja projekteerimist, tehaste ja tootmise planeerimist, tarneahelate loomist, testimist ja sertifitseerimist ning palju muud, kuid Tesla puhul toimus see kõik ilmselt üleöö vaakumis. Kas me peame uskuma, et Elon Musk konstrueeris Tesla? **Ei ole tõendeid, et Musk on võimeline isegi mõõtepulkade projekteerimiseks, veel vähem terve auto projekteerimiseks, nii et kuidas see kõik toimus ja kust saadi selle projekti elluviimiseks vajalikud taustamiljardid?** Musk ei mänginud Tesla loomisel mingit rolli. Ta lihtsalt ilmus kuidagi lõpus, *„omades"* ettevõtet.

Samamoodi on *„Elon Muski"* poolt käivitatud agressiivne sidesatelliitide programm; ka see nõuaks aastatepikkust planeerimist ja projekteerimist, rääkimata stardirajatiste korraldamisest ja vajalike tuhandeid maksvate klientide hankimisest. Ka see nõuaks aastaid ja miljardite dollarite rahastamist, kuid sarnaselt Bezose kosmoselennu programmile ilmus see äkki täies õitsengus, toimides, käivitatud ja valmis. **Kes tegi selle planeerimise?** Kindlasti mitte Musk, kes siis selle taga oli? **Ja kust tuli kogu selle jaoks raha?**"Muski" Tesla pole kunagi kasumit teeninud, nii et kust saaks ta miljardeid kümnetest tuhandetest sidesatelliitidest koosneva süsteemi jaoks? Midagi sellist ei saa juhtuda ilma kümneaastase või pikema intensiivse planeerimise ja tohutu investeeringuta, ja ilmselgelt ei tulnud sellest midagi Muskilt.

Need oleksid igale mehele piisav väljakutse, kuid siis oli meil *„Elon Musk"*, kes ostis Twitteri 44 miljardi dollari eest. Kuidas see juhtuks? Meile räägitakse, et Muskil on äkki varandust – ebamääraselt – 200 miljardit dollarit, ilma üksikasjadeta, kuid arvatavasti *„tema"* Tesla aktsiaosalusest. Aga kas me peaksime eeldama, et Muskil on pangas 44 miljardit dollarit vaba raha, et osta Twitterit? See ei ole võimalik ja Musk ei müüks selle rahastamiseks poolt oma osalusest Tesla aktsiatest, seega kust see raha pärineb? Meedia ajab selle segi, pakkudes ainult mõned helipalad, kuid mitte mingeid üksikasju, ja nii on meil lõdvalt meeles mõtted, et Musk on väga rikas ja võiks kuidagi endale lubada Twitteri ostmist, kuid me peame vaid mõtlema, et mõista, et see on võimatu.

Pilt on hägune, sest kasaari juutide poliitilisi ambitsioone ei saa lahutada nende finantskavatsustest. *„Muski“* satelliidisüsteem peaks lõpuks koosnema 35 000 sidesatelliidist – sõjalisest, mitte tsiviilsatelliidist -, millest osa on juba Ukrainas kasutusel. **Kasaar-juudid London City's soovivad meeleheitlikult III maailmasõda, kuid neil ei ole oma sõjaväge ja nad peavad sõltuma USA-st (kui pankurite eraarmeest), kes säilitab sõjalise ülemvõimu**. Kui te pole veel aru saanud, siis selle arengu põhjuseks on see, et **hiinlased tõestasid, et nad suudavad USA seire- ja sidesatelliite alla tulistada, kujutades seega eksistentsiaalset ohtu USA sõjapidamisele Hiina ja Venemaaga.** Lahendus on nutikas ja ka ilmselge: 35 000 pisikest sidesatelliiti ei saa alla tulistada, säilitades seega USA ülekaalu lahinguvälja sidepidamises. Rahastamine on huvitav, sest tavaliselt survestavad juudid USAd kõiki neid sõjalisi investeeringuid tegema, **kuid USAl ei ole enam raha kõigi nende jõupingutuste jaoks ja seega ei jäänud neil muud üle, kui seda ise rahastada** – ja **suunata see Musk'i kaudu, et päritolu varjata.** Teist allikat sellise mahuka projekti rahastamiseks ei ole. On ilmselge, et rahastamine ei tulnud *„Elon Muskilt“*, sest *„tema“* Tesla ei suuda ikka veel kasumit teenida, seega kust ta peaks saama raha satelliitide arendamiseks? **Ainus allikas on London City juudi pankurid.**

See on sama, mis *„Mark Zuckerberg“* paar aastat tagasi, kui ta ostis ja moodustas ettevõtteid sõjaliste droonide ja kõrg-õhupallide tootmiseks, viimast seetõttu, et kallis Mark tahtis, et kõigil maailmas oleks internetiühendus. Mitte päris. Kõrg-õhupallid ei olnud mõeldud mitte internetiühenduseks, vaid sõjaliseks sidepidamiseks droonidega, mida *„Facebook“* tootis, droonidega, mis kandsid lõhkepead, mis võiksid suhelda õhupallide abil, kui Hiina hävitaks kõik USA sõjalised sidesatelliidid. Niipalju kui ma aru sain, ei huvitanud kedagi, miks *„Facebook“* valmistab sõjalisi droone ja nende sidesüsteeme. Jällegi, seda kulu ei olnud võimalik USA sõjaväele peale suruda, nii et **London City juudid ajasid selle läbi Facebooki, et maskeerida see tsiviilettevõttena ja varjata tõelist allikat – ja kavatsust – kontrolli eest.**

Tagasi Tesla juurde. Kui te võtate aega, et lugeda Muski keskkooli tasemel traktaati hüperloop-transpordi kohta[69] või kuulata tema meediakõnesid, siis on ilmselge, et mehel ei ole piisavalt intelligentsust, et ta oleks oma positsiooni iseseisvalt saavutanud. Vähemalt minu jaoks ei ole ilmne, et ta teab millestki midagi, ja sama ütleksin Zuckerbergi ja Google'i kaksikute kohta. **Need inimesed on vaid ettekujutus kellegi jaoks, kellel on tõesti kogu raha.Ja plaanid.** Aga me peaksime uskuma, et Elon *"keskendu-minu-armsale-8-aastase-naeratusele-ja-mu-armsale-3-aastasele-küljelt-vaatavatele-silmadele-nii-sa-ei-mõista-kui-loll-ma-olen"* Musk, on äkki maailma rikkaim mees autode ja satelliitide ja kosmoselaevade ja taevas teab mille projekteerimisest. Mis jama.

Viimane punkt väärib tähelepanu. Kas te näete **Warren Buffetti**, kes poseerib lolli naeratuse ja imearmsate küljelt-vaatavate silmadega, et võrgutada kõiki emasid julgustama oma tütreid tema ettevõtte aktsiaid ostma? Milline mees, ilmselt triljoni dollari suuruste rahvusvaheliste ettevõtete tegevjuht, käitub nii rumalalt? Tõsiste emotsionaalsete probleemidega vaimne päkapikk, mitte keegi muu.

Sarnased argumendid kehtivad Zuckerbergi, Bezose, Google'i kaksikute ja teiste kohta. Kellelgi neist ei ole teadmisi või võimeid ega tohutut rahastamist, et teha asju, mida nad väidetavalt teevad. Ei nende varandus ega võimed ei saa olla tegelikud. Lihtsam on aktsepteerida Bill Gatesi, kes alustab väikese Microsoftiga ja ehitab 40 aasta jooksul 50 miljardi dollari suuruse auhinna, kuid teeselda, et **Elon Musk**, kes ootamatult oma autos magamisest ja puulehtede söömisest järsku hakkab projekteerima ja tootma elektriautosid ja sõjalisi sidesatelliite ja kosmosesõidukeid ning palju muud, on liiga naeruväärne väljavaade, et vaeva näha selle ümberlükkamisega.

Mõned väidavad, et Elon Musk ei ole juut. Elon (אֵילוֹן) ehk Alon (אַלוֹן) on heebrea keelest pärit isanimi, mis ei esineks paganlike nimede nimekirjas. Musk käis Lõuna-Aafrikas juudi koolides. Tema ema Maye Haldeman on juudi päritolu, kuid on loetletud kui „kanadalane", mis vaevalt on etniline rühm. On olemas juudi perekondlikud ja muud sugulussuhted (Eloni vend abiellus Jen Lewiniga) ja muudki. Muski sidemed Iisraeli ja võimsate juutidega on pika ajalooga, Teslal on aastaid kestnud lähedane suhe Iisraeli ja tema isesõitva tehnoloogia on 100% juudi päritolu, mis pärineb Iisraeli firmast Mobileye. **Muskil on tihedad ja kõrgetasemelised kontaktid Iisraelis, ta on kohtunud Netanyahuga (tema eraresidentsis) rohkem kui ühel korral.**[70]

Alles hiljuti oli uudistes, et Evelyn de Rothschild suri kõrges eas. ***NYT*** kirjutas põhjalikult väljamõeldud järelehüüe, mis paistab silma eelkõige hämmastavate valede poolest, **nagu*NYT*teeb iga juudi kurjategija puhul, kes siit maailmast lahkub.** Võiksite lugeda ***NYT***armastavat käsitlust Madeleine Albrighti kohta, et värskendada oma mälu ***NYT***toimetajate kuritegeliku hullumeelsuse kohta. Nende sõnul on see Rothschild „esialgu vähe lootustandev, kuid lõpuks liitus ta perefirmaga ja tõusis juhatuse esimeheks, omades suurt mõju Suurbritannia finants- ja poliitilistes asjades". See osa on kindlasti tõsi. Sellel mehel olid pangad, investeerimispangad, investeeringute tütarettevõtted ja palju muud umbes 30 riigis **, ja tema „ tohutust mõjust Suurbritannia finants- ja poliitilistes asjades"ei olnud juttugi**, sest ta oli peamine mees, kes osales Margaret Thatcheri poolt kogu Ühendkuningriigi varade müümisel juudi pankuritele. Aga siis ütles ***NYT*** meile, et Evelyn de Rothschildi väärtus oli võib-olla kõigest 2 miljardit dollarit.

Niisiis, **Evelyn de Rothschild,** maailma ajaloo suurima kuritegeliku pangandusdünastia järeltulija ja omanik, kelle varad on kogutud sadade aastate pikkuse rüüstamise ja röövimise tulemusena, mees, kellele kuuluvad sõna otseses mõttes sajad pangad ja finantsettevõtted üle kogu maailma, oli nii nüri, nii aeglane ja juhm, **et isegi selline väike pask nagu Zuckerberg** võis tulla tühjalt kohalt ja olla vaid mõne aastaga kümme korda rohkem väärt. Nagu Buddy Holly armastas meile öelda: „See saab olema see päev".

Kes on siis tegelikult maailma rikkaimad mehed? Noh, kes on viimase 300 aasta jooksul rahastanud iga sõja mõlemat poolt? Starbucks? Kes on viimase 150 aasta jooksul rüüstanud Lõuna-Aafrikat kogu selle kullast ja teemantidest? Victoria's Secret aluspükste president? Mark Zuckerberg, kes varastab igal aastal triljonite kaupa Iraagi naftat? Ma ei

kahtle, et Jeff Bezos on kurjategija, kuid mitte Bezos ei olnud see, kes 1930ndatel aastatel korraldas kogu kulla varguse kõigist maailma pankadest. **Kellele kuulub koguni 75 või 80 maailma riikide keskpankadest?** Mõnele gojile Kansasest?

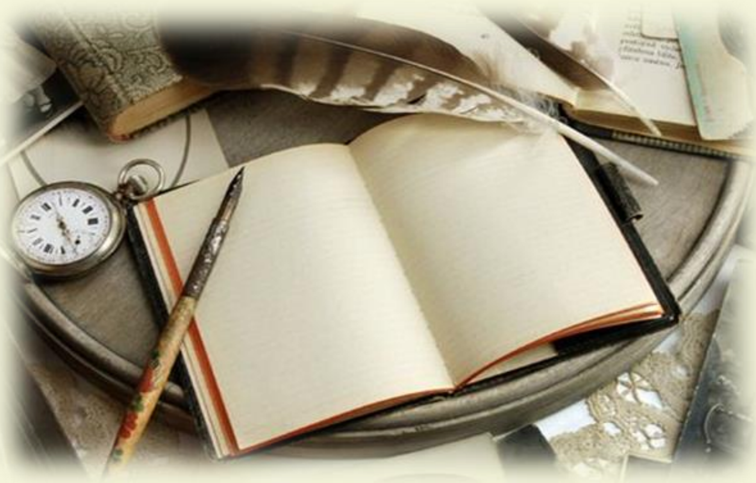
Mulle on öeldud, et 13 perekonda kontrollib kogu maailma klanni, mis tegutsevad London Citys. Selle nimekirja liidrid on kahtlemata Rothschildid, alustades tõenäoliselt **Jacob Rothschildist, „juutide kuningast**", millele järgnevad tema sugulased. Nimekirja kuuluvad tõenäoliselt ka Sassoon, Warburg, Goldman, Moses Seif, Kuhn, Loeb, Salomon, Sebag-Montefiori, kusjuures selle grupi koguvara ulatub sadadesse triljonitesse dollaritesse. Teiste kohta saame vaid oletada, kuid võime olla väga kindlad, et ei Bill Gates ega Warren Buffett ei ole kunagi selles nimekirjas olnud, ning Elon Muski ja Jeff Bezose võib teenitud põlgusega kõrvale jätta.

Selle essee eesmärke oli kolm: (1) juhtida lugejate tähelepanu sellele, et „maailma rikkaima inimese" kindlakstegemiseks on juba pikka aega eksisteerinud vandenõu, (2) jätta praegused kandidaatide nimekirjad kõrvale ja (3) dokumenteerida, et väike hulk London Citys tegutsevaid juudi pangandusperekondi on põlvkondade vältel hoidnud neid rikkuse rekordeid varandustega, mis on suurusjärgu võrra suuremad kõigest, mida me oleksime võinud ette kujutada. **Ma loodan, et see on lugejaid rahuldavalt tehtud.**

*

Märkused

[1]**Visualiseerides USA intressimäärade 200-aastast ajalugu**
https://advisor.visualcapitalist.com/us-interest-rates/
[2] **800 aastat intressimäärasid.Kas kõrged intressimäärad vallandasid Rooside sõjad või isegi Troonide mängu?**
https://boscobelandpartners.com/politics/800-years-interest-rates-high-interest-rates-set-off-wars-roses-even-game-thrones/
[3] **Kellele kuulub maailm?Jälgides poolte korporatiivsete hiiglaste aktsiate 30 omanikku**
https://theconversation.com/who-owns-the-world-tracing-half-the-corporate-giants-shares-to-30-owners-59963
[4] **Kellele kuulub maailm**
https://thethrivinginvestor.com/who-owns-the-world/
[5] **Kellele kuuluvad maailma suurimad korporatsioonid?**
https://www.smartcompany.com.au/finance/owns-worlds-largest-corporations/
[6] **Vana juudi ajalugu:Banking & Bankers**
https://www.jewishvirtuallibrary.org/banking-and-bankers
[7]**The History of Jewish Banking**
https://www.manfredlehmann.com/news/news_detail.cgi/173/0
[8]**Jews and Finance**
https://www.myjewishlearning.com/article/usury-and-moneylending-in-judaism/
[9] **The History of the House of Rothschild**
https://rense.com/general88/hist.htm
[10] **SASSOON: By:Joseph Jacobs, Goodman Lipkind, J. Hyams**
https://jewishencyclopedia.com/articles/13218-sassoon
[11] **Ülemaailmse kuritegeliku sündikaadi eelkäija:The 19th-Century Opium Trade**
https://www.winterwatch.net/2022/08/precursor-to-the-global-crime-syndicate-the-19th-century-opium-trade/
[12] **Valuutasõjad, Song Hongbing**
https://www.goodreads.com/book/show/18618477-currency-wars
[13] KULLA KAEVANDAMISE LÜHIKIRJANDUS Lõuna-AFRIKAS
https://www.miningforschools.co.za/lets-explore/gold/brief-history-of-gold-mining-in-sa
[14] **ALOOLINE TEEMANTITE TOOTMINE**
https://www.dmr.gov.za/LinkClick.aspx?fileticket=kTsuDj3GMDM%3D&portalid=0

[15] **Kulla hinnad aastakümnete kaupa**
https://sdbullion.com/gold-price-by-year
[16] **Panama kanal ja selle intrigeeriv rahastamisviis**
https://panamaadvisoryinternationalgroup.com/testblog/news-from-panama/the-panama-canal-and-the-intriguing-way-it-was-financed/
[17] **Valitsused ei pidanud alati maksma intressi, kui nad võtsid laenu Bank of Canada'lt**
https://thereview.ca/2019/02/01/governments-did-not-always-have-to-pay-interest-when-borrowing-from-bank-of-canada/
[18] **Kanada föderaalne võlg**
https://qualicuminstitute.ca/federal-debt/
[19] **Usaldus Kanadas:1,1 triljonit intressi 600 miljardi võla eest**
https://medium.com/toronto-life/usury-in-canada-287001af6abe
[20] **Kanada maksab tarbetult 1 triljonit dollarit intressi**
https://www.chroniclejournal.com/opinion/letters_to_editor/canada-needlessly-pays-1-trillion-in-interest/article_b3885d76-97d4-11e6-a036-93b019abedd3.html
[21]**Kanada riigivõla aastane intress moodustab 7000 dollarit neljaliikmelisele perele**
https://www.fraserinstitute.org/article/annual-interest-on-canadas-government-debt-translates-into-7000-for-a-family-of-four
[22] **Hon. Paul Hellyer Video – Public Banking In America (Click on 'Skip Ads')**
https://www.youtube.com/watch?v=p8mlwxBpaTU&t=517s
[23] **Itaalia võlakell:Reaalajas demo, mis näitab Itaalia riigivõla suurust**
https://commodity.com/data/italy/debt-clock/
[24] **Let's Have a Financial Crisis: First, We Need a Central Bank**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/lets-have-a-financial-crisis-first-we-need-a-central-bank-october-07-2019-2/
[25] **Let's Have a Financial Crisis: First, We Need a Central Bank**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/lets-have-a-financial-crisis-first-we-need-a-central-bank-october-07-2019-2/
[26] **Hershey Jr., Robert D. (21. juuni 1981). „How the Oil Glut Is Changing Business" (Kuidas naftaküllus muudab äri). The New York Times. Vaadatud 30. detsembril 2015.]**
https://www.nytimes.com/1981/06/21/business/how-the-oil-glut-is-changing-business.html?pagewanted=all
[27] **Ameerika demokraatia hävitajad**
https://consortiumnews.com/2022/11/07/chris-hedges-destroyers-of-us-democracy/
[28] **Sissetulekute suundumused 1975–2018**
https://www.rand.org/pubs/working_papers/WRA516-1.html
[29] **1% ameeriklastest on võtnud 90% elanikkonnalt 50 triljonit dollarit**
https://time.com/5888024/50-trillion-income-inequality-america/
[30] **Kui palju kulda konfiskeeriti 1933. aastal? | Kulla konfiskeerimise ajalugu, täidesaatev määrus 6102**
https://www.sgtreport.com/2022/02/how-much-gold-was-confiscated-in-1933-gold-confiscation-history-executive-order-6102/
[31] **FDRi 1933. aasta kulla konfiskeerimine oli Föderaalreservi panga päästmine**
http://www.moonlightmint.com/bailout.htm
[32]**1934. aasta kullavarude seadus**
https://www.federalreservehistory.org/essays/gold-reserve-act
[33] **1935. aasta pangandusseadus**
https://www.federalreservehistory.org/essays/banking-act-of-1935
[34] **1934. aasta USA hõbeda ostmise seadus**
https://www.cato.org/publications/commentary/americas-plan-destabilize-china
[35] **1934. aasta hõbeda ostmise seaduse mõju Ameerika Ühendriikidele, Hiinale, Mehhikole ja Indiale.**
https://ia801201.us.archive.org/29/items/effectofsilverpu00rand/effectofsilverpu00rand.pdf
[36] **Milton Friedman ja Anna J. Schwartz. A Monetary History of the United States, 1867-193660 (Princeton: Princeton University Press, 1963), lk 485.**
https://fee.org/articles/origins-of-the-chinese-hyperinflation/

[37] **Ameerika Ühendriikide föderaalvõla ajakava**
https://www.debt.org/faqs/united-states-federal-debt-timeline/
[38] **Kui palju kulda on maailmas?**
https://www.bbc.com/news/magazine-21969100
[39] **Hiina mäletab suurt kuritegu – The New York Times**
https://www.nytimes.com/2010/10/22/arts/22iht-MELVIN.html
[40] **GOLD WARRIORS**
https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/Gold-Warriors.pdf
[41] **Jaapani kuldne liilia projekt**
https://www.voltairenet.org/article30068.html
[42] **Jaapani kuldne liilia projekt**
https://www.amazon.ca/Gold-Warriors-Americas-Recovery-Yamashitas/dp/184467531
[43] **Jaapani kuldne liilia projekt**
https://rense.com/general49/sece.htm
[44] **Chalmers Johnson Review of Seagrave's 'Gold Warriors'**,
https://www.lrb.co.uk/the-paper/v25/n22/chalmers-johnson/the-looting-of-asia
[45] **GOLD WARRIORS**
https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/Gold-Warriors.pdf
[46] **Edward Michaud „Corregidor – Teise maailmasõja aare saar“,**
https://www.corregidor.org/chs_trident/trident_01.htm
[47]**Edward Michaud Corregidor**
https://corregidor.org/chs_trident/trident_03.htm
[48] **Valel rajatud riigid – 1. köide – Kuidas USA rikkaks sai**
https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/ENGLISH-NATIONS-BUILT-ON-LIES-VOLUME-1-How-the-US-Became-Rich.pdf
[49] **Ajaloo suurim intellektuaalomandi vargus: operatsioon Paperclip**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/the-greatest-intellectual-property-theft-in-history-operation-paperclip-november-16-2019/
[50] **Inimkond ristteel – punktide ühendamine meie julge uue maailma**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/2331/
[51] **Pankurite eraarmee**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/the-bankers-private-army/
[52] **Erasektori ettevõtlus ja riigi hüvang**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5652/
[53] **Privatiseerimise lähem vaatlus**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5647/
[54] **Privatiseerimise maailmakaart**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5634/
[55]**Privatiseerimise maailmakaart**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/5634/
[56] **Inimkond ristteel – punktide ühendamine meie uue julge maailma**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/2331/
[57] **LIBOR – praegused LIBORi intressimäärad**
https://www.global-rates.com/en/interest-rates/libor/libor.aspx
[58] **ANALÜÜS: Kas IMF ja Maailmapank on süüdi Aafrika välisvõlakoormas?**
https://africacheck.org/fact-checks/blog/analysis-are-imf-world-bank-blame-africas-foreign-debt-burden
[59] **Hirmutavad laenuintressid IMFis ja Maailmapangas**
https://www.ukessays.com/essays/economics/horrifying-loan-interest-in-the-imf-and-world-bank-economics-essay.php
[60] **Iraagi sõda on maksnud USA-le ligi 2 triljonit dollarit**
https://www.militarytimes.com/opinion/commentary/2020/02/06/the-iraq-war-has-cost-the-us-nearly-2-trillion/
[61] **USA tegelikud kulud Liibüas? Kaks miljardit dollarit päevas.**
https://www.forbes.com/sites/beltway/2011/03/28/the-real-cost-of-u-s-in-libya-two-billion-dollars-per-day/?sh=7b83dad07b5f

[62] **Välissõja rahastamine: Jacob H. Schiff ja Jaapan, 1904–1905**
https://www.jstor.org/stable/23880523
[63] **Sõja rahastamine (Suurbritannia ja Iirimaa)**
https://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/war_finance_great_britain_and_ireland
[64] **Rahandus ja Kolmekümneaastane sõda**
https://www.historylearningsite.co.uk/the-thirty-years-war/the-social-and-economic-impact-of-the-thirty-years-war/finance-and-the-thirty-years-war/
[65] **Sõdade loend**
https://www.britannica.com/topic/list-of-wars-2031197
[66] **Maailma 50 rikkaimat juuti: 1–10**
https://www.jpost.com/jewish-world/jewish-features/the-worlds-50-richest-jews-1-10
[67] **Maailma 50 mõjukaimat juuti. The Jerusalem Posti esimene iga-aastane nimekiri tulevikku kujundavatest isikutest.**
https://www.jpost.com/jewish-world/jewish-features/worlds-50-most-influential-jews-176071
[68] **Tänapäeva juudi ettevõtlusgurud – kõik neitsi sünniga**
https://www.bluemoonofshanghai.com/politics/3909/
[69]**Hyperloop Alpha**
https://www.tesla.com/sites/default/files/blog_images/hyperloop-alpha.pdf
[70]**Evelyn de Rothschild, pangandusdünastia järeltulija, suri 91-aastaselt**
https://www.nytimes.com/2022/11/08/business/evelyn-de-rothschild-dead.html

Autorist

Romanoffi kirjutised on tõlgitud 30 keelde ja tema artikleid on avaldatud enam kui 150 võõrkeelses uudiste- ja poliitikaveebis enam kui 30 riigis ning enam kui 100 ingliskeelses veebiväljaandes. Larry Romanoff on pensionile jäänud juhtimiskonsultant ja ärimees. Ta on töötanud juhtivatel ametikohtadel rahvusvahelistes konsultatsioonifirmades ja omanud rahvusvahelist impordi-ekspordi ettevõtet. Ta on olnud külalisprofessor Shanghahi Fudani ülikoolis, kus ta on esitanud rahvusvaheliste suhete juhtumiuuringuid EMBA-õppe kõrgemate kursuste üliõpilastele. Hr Romanoff elab Shanghais ja kirjutab praegu kümneosalist raamatusarja, mis käsitleb üldiselt Hiinat ja Läänt. Ta on üks Cynthia McKinney uue antoloogia „**When China Sneezes**" autoritest.

Tema täielik arhiiv on kättesaadav aadressil
https://www.moonofshanghai.com/ ja https://www.bluemoonofshanghai.com/
Temaga saab ühendust võtta aadressil:
2186604556@qq.com

Õiglane kasutamine ja autoriõigused

See e-raamat võib sisaldada autoriõigusega kaitstud materjali, mille kasutamiseks ei ole autoriõiguse omanik andnud eraldi luba. See sisu tehakse kättesaadavaks õiglase kasutamise põhimõtte alusel ning see on mõeldud üksnes hariduslikel ja teavitamise eesmärkidel. Seda sisu ei kasutata kaubanduslikul eesmärgil.

Teised selle autori teosed

BIOLOGICAL WARFARE IN ACTION

Democracy - The Most Dangerous Religion

ESTONIAN — Demokraatia

NATIONS BUILT ON LIES — VOLUME 1 — How the US Became Rich — Updated

Essays on America

Police State America Volume One

PROPAGANDA and THE MEDIA — Updated!

ESTONIAN — Propaganda ja meedia

THE WORLD OF BIOLOGICAL WARFARE

NATIONS BUILT ON LIES — VOLUME 2 — Life in a Failed State — Updated

NATIONS BUILT ON LIES — VOLUME 3 — The Branding of America— Updated

False Flags and Conspiracy Theories

FILLING THE VOID

Police State America Volume Two

BERNAYS AND PROPAGANDA

ESTONIAN — BERNAYS & PROPAGANDA

Kamila Valieva

LARRY ROMANOFF FREE E-BOOKS & PDF ARTICLES

Maailma rikkaim mees

LARRY ROMANOFF

Tõlge:

Kõik pole kuld, mis hiilgab